

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

9467 *Lei 15/2014, do 16 de setembro, de racionalización do sector público e outras medidas de reforma administrativa.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

A crise económica puxo de relevo unha premisa que debe sosterse independentemente das circunstancias económicas, e é que o sector público debe ser sustentable no tempo e que debe garantirse a eficiencia na xestión dos seus recursos.

Non existe, segundo a teoría económica, un tamaño óptimo do sector público, pero si indicadores que dan unha idea da súa dimensión. O máis habitual é a razón de gasto público sobre o produto interior bruto (PIB). De acordo con este indicador, España sitúase entre os dez países da Unión Europea con menor gasto público en porcentaxe de PIB, que ascendeu a 43,4% en 2012 (excluíndo a axuda financeira).

Desde o punto de vista dos ingresos sobre o PIB, España situouse tradicionalmente tamén por baixo da media da zona euro.

No entanto, como consecuencia da crise económica e da actuación dos estabilizadores automáticos, nos últimos anos produciuse un forte incremento do gasto público e unha gran redución na recadación, o que se traduciu nun longo período de déficits públicos que non son sustentables a medio e longo prazo, polo que resulta necesario avanzar no proceso de consolidación fiscal.

Neste contexto, abordar unha profunda reforma das administracións públicas é unha cuestión ineludible. Débese asegurar que os servizos públicos se prestan da forma máis eficiente e ao menor custo posible: que se aproveitan todas as economías de escala, que non se producen superposicións nin duplicidades e que os procedementos son simples e estandarizados.

A racionalización da estrutura da Administración pública, como parte do programa de reformas do Goberno, ten un antecedente de gran transcendencia na Lei orgánica de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira, que constitúe un fito na xestión dos recursos públicos ao establecer obxectivos concretos de gasto e endebedamento para todas as administracións, así como a obriga de presentar plans dirixidos ao seu cumprimento e os correlativos mecanismos para asegurar a súa consecución.

A pesar disto, o obxectivo dunha reforma das administracións públicas non pode ser outro que o de converter a Administración española nun factor de eficiencia e produtividade que posibilite o crecemento económico e a prestación efectiva dos servizos públicos.

Con este fin, o 26 de outubro de 2012 o Consello de Ministros acordou a creación dunha Comisión para a Reforma das Administracións Públicas (Cora), que debía elaborar un informe con propostas de medidas que dotasen a Administración do tamaño, eficiencia e flexibilidade que demandan os cidadáns e a economía do país.

Con data do 21 de xuño de 2013, o Consello de Ministros recibiu da vicepresidenta e ministra da Presidencia e do ministro de Facenda e Administracións Públicas o citado informe, e, polo Real decreto 479/2013, desa mesma data, creouse a Oficina para a

Execución da Reforma da Administración como órgano encargado da execución coordinada, seguimento e impulso das medidas incluídas nel, e que pode tamén propor novas medidas.

Desde a publicación do informe da Comisión para a Reforma das Administracións Públicas, e mesmo con anterioridade, fóronse ditando diversas normas e acordos para a execución formal das propostas contidas nel.

Así, por exemplo, tomáronse os acordos necesarios para a implantación do Proxecto Emprende en 3; reguláronse os servizos de automobilismo que prestan o parque móbil do Estado e as unidades do parque móbil integradas nas delegacións e subdelegacións do Goberno e direccións insulares; concluíuse o traslado do Centro de Estudos Económicos e Comerciais ao Instituto de Estudos Fiscais ou púxose en marcha o servizo telemático na sede electrónica da Seguridade Social para o envío de certificados de estar ao día de pagamento das cotas. Tamén se aprobou a Estratexia nacional para a erradicación da violencia contra a muller como instrumento vertebrador da actuación das administracións públicas nesta materia, ou o Regulamento da Lei 29/2011, do 22 de setembro, de recoñecemento e protección integral ás vítimas do terrorismo, que permitirá ás vítimas un acceso privado e electrónico ao estado de tramitación dos seus procedementos. Así mesmo, o Consello de Ministros aprobou, na súa reunión do 2 de agosto de 2013, o Plan anual da política de emprego 2013.

A Lei 14/2013, do 27 de setembro, de apoio aos emprendedores e á súa internacionalización, revisa o limiar de 300 metros cadrados para que os establecementos comerciais poidan substituír a licenza de apertura pola declaración responsable, regula a creación da sociedade limitada de formación sucesiva e inclúe medidas para favorecer o acceso da pequena e mediana empresa á contratación pública. Outro exemplo de medida Cora que foi aprobado finalmente é a Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental.

Por outra parte, diversos proxectos de lei remitidos ou xa aprobados polas Cortes Xerais conteñen medidas procedentes do informe.

No que se refire á reordenación do sector público institucional, tamén se avanzou no seu proceso de reestruturación.

Procedeuse á extinción do consorcio Solar Decathlon. Adicionalmente, acordouse a disolución e están en fase de liquidación as sociedades de estiba e desestiba do porto de La Gomera e do porto de La Estaca del Hierro.

Para avanzar na reordenación das entidades públicas analizadas no informe, de forma paralela á presente lei aprobouse o Real decreto 701/2013, do 20 de setembro, de racionalización do sector público, no cal se recollen determinadas disposicións de rango regulamentario e un acordo polo cal se adoptan medidas de reestruturación e racionalización do sector público estatal fundacional e empresarial, publicado mediante a Orde HAP/1816/2013, do 2 de outubro.

O presente texto adopta as medidas legislativas necesarias para implantar recomendacións da Cora, tanto para a reordenación do sector público institucional como noutros ámbitos da actividade administrativa.

II

En primeiro lugar, adóptanse modificacións normativas para permitir a reordenación de organismos públicos co fin de mellorar a súa eficiencia e reducir o gasto público.

No Ministerio de Defensa procédese á integración, en primeiro termo, do Servizo Militar de Construcións (SMC) no Instituto de Vivenda, Infraestrutura e Equipamento da Defensa (Invied). Igualmente, intégranse no Instituto Nacional de Técnica Aeroespacial «Esteban Terradas» o organismo autónomo Canal de Experiencias Hidrodinámicas de El Pardo, o Instituto Tecnolóxico «La Marañosa» e o Laboratorio de Enxeñeiros do Exército «General Marvá».

A Lei do 3 de xuño de 1940 creou a Obra Pía dos Santos Lugares de Xerusalén como unha institución autónoma do Estado, adscrita ao entón acabado de crear Ministerio de Asuntos Exteriores, ao entender que España non podía abdicar do seu pasado histórico e

influencia en Oriente Medio nas ordes política, comercial, cultural e relixiosa. Transcorridos máis de setenta anos desde entón, cunha nova orde constitucional vixente, cun novo marco de relacións coa Igrexa Católica e cun conxunto de disposicións posteriores reitoras das entidades do sector público estatal, resulta inescusable acometer a modificación da súa lei de creación cunha tripla finalidade. En primeiro lugar, para actualizar e enumerar con claridade os seus fins e as competencias que se lle atribúen para o seu adecuado cumprimento; en segundo lugar, para definir, de acordo co ordenamento vixente, a súa natureza e establecer o seu réxime patrimonial, contractual, orzamentario, contable, fiscal e de control. E, en terceiro lugar, para prever que se dote a entidade dun novo estatuto que estableza unha organización e uns criterios de funcionamento acordes cos xerais da organización e modos de actuación das entidades da Administración pública española dos nosos días.

No ámbito educativo, atribúese ao organismo autónomo Programas Educativos Europeos (OAPEE), que viña xestionando programas da Unión Europea de indubidable incidencia no ámbito da educación superior, a competencia de promover a internacionalización do sistema universitario, tarefa de que se viña ocupando a Fundación para a Proxección Internacional das Universidades Españolas (Universidad.es), fundación que se extingue. Con esta operación concéntranse nun mesmo organismo funcións complementarias, o que permitirá unha maior eficacia e eficiencia na xestión.

En materia cultural, e con obxecto de mellorar a eficacia e a eficiencia das institucións culturais do Estado, a lei prevé no seu artigo 6 a subscripción de convenios de colaboración entre o Instituto Nacional das Artes Escénicas e da Música, organismo autónomo adscrito ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, e a corporación RTVE, a fin de promover e difundir a música a nivel nacional e internacional.

Estes convenios de colaboración poderán, ademais, establecer a utilización conxunta dos recursos do coro de RTVE e dos coros dependentes do Instituto Nacional das Artes Escénicas e da Música, incrementando así a súa capacidade artística sen ter que acudir a contratacións externas ocasionais.

A lei fixa tamén no citado artigo o contido mínimo dos convenios de colaboración, nos cales se regulará o exercicio da dirección artística nas actuacións obxecto da colaboración, así como os termos económicos desta.

En todo caso, estes convenios deberán respectar a independencia dos conxuntos corais e non alterar a relación xurídica entre o persoal que participe nas actuacións conxuntas e as entidades públicas de que dependen.

Así mesmo, no ámbito educativo, concéntranse nun único organismo todas as funcións de avaliación e acreditación do profesorado universitario, que até agora viñan desenvolvendo a fundación Axencia Nacional de Avaliación da Calidade e Acreditación (ANACA) e a Comisión Nacional Avaliadora da Actividade Investigadora (CNAAI).

De conformidade co descrito no informe Cora, corresponde ao Estado a avaliación do conxunto do sistema educativo -tanto na súa programación, como na súa organización- a través do Instituto Nacional de Avaliación Educativa. Non obstante, no seu ámbito territorial as comunidades autónomas crearon os seus propios institutos de avaliación, que organizan probas arredor de «unidades de avaliación» mediante cuestionarios sobre a competencia lingüística e matemática. Na Lei orgánica 8/2013, do 9 de decembro, de mellora da calidade educativa (LOMCE), prevese unha transformación deste sistema co fin de lograr a interconectividade entre as avaliacións educativas estatal e autonómicas, o que debería conducir a redimensionar as unidades de avaliación destas.

No ámbito da avaliación de plans de estudo conducentes á obtención de títulos universitarios oficiais, o Estado ten atribuída a regulación das condicións de obtención, expedición e homologación de títulos académicos e profesionais, que realiza a través da ANACA.

Paralelamente, algunhas comunidades autónomas contan con axencias de avaliación homologadas internacionalmente e, por isto, con capacidade para avaliar os plans de estudo das universidades (avaliación de títulos), mentres que outras teñen axencias de avaliación con competencia unicamente para emitir informes acerca da renovación de

acreditacións xa concedidas. Por tanto, trátase de dúas administracións que exercen a mesma función sobre un mesmo territorio.

Todos estes cambios aconsellan a conversión da até agora fundación ANACA nun organismo público, o que se leva a cabo a través do texto da presente lei.

O proceso de reestruturación do sector público debe ter, igualmente, unha incidencia especial nas organizacións relacionadas coa internacionalización da economía española. O Acordo do Consello de Ministros do pasado 16 de marzo de 2012, polo que se aprobou o plan de reestruturación e racionalización do sector público estatal, xa autorizou a cesión global de activo e pasivo da Sociedad Estatal para la Promoción y Atracción de las Inversiones Exteriores, S.A. a favor da entidade pública empresarial ICEX España Exportación e Inversiones (ICEX). Nesta liña, establécese agora a integración da rama de actividade de medio propio que realiza actualmente a Sociedad Estatal España Expansión Exterior, S.A., relacionada coa actividade que desenvolve o ICEX, neste último, para efectos de acentuar os seus labores de apoio á internacionalización, co conseguinte aforro de custos e melloras na xestión derivadas das sinerxías producidas polo proceso de integración.

Por outro lado, suprímese o organismo Obra Asistencial Familiar da Provincia de Sevilla, creado en 1938 para atender as necesidades de vivenda de familias desfavorecidas na cidade de Sevilla, cuxas funcións e réxime xurídico non responden xa á situación que determinou o seu establecemento. Tomáronse as necesarias cautelas para que a declaración de posta en liquidación do seu patrimonio non mingüe a situación dos actuais ocupantes das vivendas propiedade do organismo, que ven asegurada a súa posición xurídica mediante o recoñecemento dun dereito de usufruto vitalicio sobre elas e de dereitos de adquisición preferente e de acceso directo á compra nos procesos de alleamento.

III

Outro dos obxectivos pretendidos na reforma da Administración pública é a racionalización de estruturas públicas, especialmente naqueles ámbitos onde existen competencias compartidas entre distintas administracións, de modo que cada Administración conte co tamaño e os medios adecuados para o exercicio das funcións que ten encomendadas. O presente texto recolle unha serie de modificacións lexislativas para adecuar as estruturas dos ministerios de Educación, Cultura e Deporte; Emprego e Seguridade Social; e Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade, de modo que as súas funcións e, en especial, as de observación, análise, avaliación e impulso da cooperación e coordinación entre o Estado e as comunidades autónomas se leven a cabo nun menor número de entidades e órganos colexiados, cunha visión máis global e integradora e cun menor custo para os cidadáns.

Así, en execución das recomendacións da Cora, procédese á modificación da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, cun dobre obxectivo: en primeiro lugar, permitir de maneira máis eficaz o control das contas correntes en que se sitúan fondos de Tesouro público, abranguendo non só o control para a apertura de contas en entidades distintas do Banco de España senón tamén sobre aquelas que se vaian abrir nesta entidade. Ademais, régúlase a apertura de contas no Instituto de Crédito Oficial establecendo como trámite preceptivo o informe previo da Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira sobre o convenio regulador das condicións de utilización desas contas.

En segundo lugar, modifícase a mencionada lei para permitir ao Ministerio de Economía e Competitividade, conxuntamente co Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, asinar contratos con unha ou varias entidades bancarias, diferentes do Banco de España, para que posteriormente os órganos administrativos que sexan autorizados para abrir unha conta corrente se incorporen ao sistema mediante a adhesión daqueles. Na actualidade tense identificado un total de 3.163 contas pertencentes a órganos da Administración xeral do Estado, organismos autónomos e axencias estatais situadas fóra do Banco de España. A modificación realizada pretende que o Ministerio de Economía e Competitividade, conxuntamente co Ministerio de Facenda e Administracións Públicas,

determine as condicións de utilización das contas de maneira centralizada, correspondendo a cada un dos órganos administrativos que sexan autorizados unicamente a apertura e utilización das contas. Esta contratación centralizada vai permitir convir condicións homoxéneas aplicables a todas as contas, levar a cabo un mellor control dos fondos, evitar a súa dispersión e obter condicións económicas máis vantaxosas.

Tamén no marco das medidas Cora, a presente lei introduce un réxime xurídico, con carácter básico, sinxelo e *ex novo* do dereito de separación dos membros do consorcio administrativo e, cando isto der lugar á súa disolución, establécense as regras por que se rexerá. Posteriormente, na futura Lei de réxime xurídico das administracións públicas, incluíríase un réxime integral (creación, adscrición, funcionamento, disolución) e básico referido aos consorcios, que derrogaría esta regulación e o previsto na Lei 27/2013, do 27 de decembro, de racionalización e sustentabilidade da Administración local. No entanto, contar xa con estas normas permitirá a calquera Administración pública poder exercer o seu dereito de separación do consorcio cando considere que sexa a solución máis adecuada para a sustentabilidade das contas públicas e se dean os requisitos legais para isto. Con este novo réxime mellóranse a sustentabilidade e a eficiencia dos consorcios e a seguranza xurídica dos seus membros.

A norma inclúe tamén unha modificación puntual da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, para que sexa o Observatorio das Ocupacións do Servizo Público de Emprego Estatal quen analice a situación e tendencias do mercado de traballo e a situación da formación para o emprego no conxunto do Estado. Esta modificación pretende contribuír a evitar a ineficiente superposición de observatorios de diferentes administracións públicas no ámbito do emprego e a mellorar a súa utilidade para a definición das políticas públicas.

No ámbito do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade, o Instituto da Muller foi creado pola Lei 16/1983, do 24 de outubro, en cumprimento e desenvolvemento do principio constitucional de igualdade, como organismo autónomo encargado de promover e fomentar a igualdade de ambos os sexos facilitando as condicións para a participación efectiva das mulleres na vida política, cultural, económica e social. Actualmente, o citado instituto está adscrito ao Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade, a través da Dirección Xeral para a Igualdade de Oportunidades, e a titularidade de ambas as direccións xerais coincide na mesma persoa.

Por outro lado, a Dirección Xeral para a Igualdade de Oportunidades, tal e como establece o Real decreto 200/2012, do 23 de xaneiro, polo que se desenvolve a estrutura orgánica básica do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade e se modifica o Real decreto 1887/2011, do 30 de decembro, polo que se establece a estrutura orgánica básica dos departamentos ministeriais, é un órgano directivo da Secretaría de Estado de Servizos Sociais e Igualdade que ten como funcións a de promover as políticas activas para o emprego e o autoemprego das mulleres e a de impulsar e desenvolver a aplicación transversal do principio de igualdade de trato e non-discriminación.

Co obxectivo de racionalizar a organización da Administración e evitar duplicidades entre organismos administrativos, acórdase a integración das competencias da Dirección Xeral para a Igualdade de Oportunidades dentro das funcións e estrutura do Instituto da Muller.

Tamén se recolle no informe Cora a supresión de distintos órganos colexiados, entre eles o Consello Reitor do Instituto da Muller, que, após a aprobación da Lei orgánica 3/2007, do 22 de marzo, para a igualdade efectiva de mulleres e homes, e as súas disposicións organizativas de desenvolvemento, deixa de ter senso como órgano de coordinación ministerial nas políticas de igualdade, unha vez creada a Comisión Interministerial de Igualdade entre mulleres e homes.

Ambas as cuestións son abordadas por esta norma, que modifica a denominación do organismo e as súas competencias.

Procédese, así mesmo, á modificación do artigo 33 da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, polo que se crea o

Consello para a promoción da igualdade de trato e non-discriminación das persoas pola orixe racial ou étnica, como consecuencia da transposición ao ordenamento xurídico español do artigo 13 da Directiva 2000/43/CE do Consello, do 29 de xuño de 2000, relativa á aplicación do principio de igualdade de trato das persoas independentemente da súa orixe racial ou étnica. Esta modificación ten como obxectivo fundamental adaptar o citado consello á realidade da nova organización administrativa, proceder á simplificación da súa denominación para fomentar un mellor e máis fácil acceso aos seus servizos por parte da cidadanía, en xeral, e das potenciais vítimas de discriminación, en particular, aclarando os seus ámbitos de actuación e recollendo expresamente a independencia no exercicio das súas funcións, requisito indispensable na actuación dos organismos de igualdade previstos no citado artigo 13.

Tamén no ámbito do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade, mediante a presente lei suprimese a Comisión interministerial para o estudo dos asuntos con transcendencia orzamentaria para o equilibrio financeiro do Sistema nacional de saúde ou implicacións económicas significativas, cuxa creación foi ordenada pola disposición derradeira segunda da Lei 16/2003, do 28 de maio, de cohesión e calidade do Sistema nacional de saúde, xa que as súas funcións son concorrentes coas que teñen o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, o Consello de Política Fiscal e Financeira das comunidades autónomas, a Comisión Interministerial de Prezos dos Medicamentos e a Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos.

Pola súa parte, intégranse funcionalmente varios observatorios do ámbito sanitario nun único órgano de consulta e asesoramento. Como paso previo á creación deste novo órgano, faise preciso suprimir os observatorios do Sistema nacional de saúde e para a prevención do tabaquismo, cuxa creación estaba prevista, respectivamente, na Lei 16/2003, do 28 de maio, e na Lei 28/2005, do 26 de decembro, de medidas sanitarias fronte ao tabaquismo e reguladora da venda, a subministración, o consumo e a publicidade dos produtos do tabaco. De igual modo suprimense o Observatorio de Saúde da Muller e o Observatorio de Saúde e Cambio Climático, creados por acordos do Consello de Ministros do 5 de marzo de 2003 e do 24 de abril de 2009, respectivamente. As competencias e funcións destes observatorios quedarán integradas no novo Observatorio de Saúde, sen que esta operación de reorganización administrativa supoña mingua ningunha da competencia atribuída aos órganos que se suprimen.

A parcelación nas funcións asignadas aos actuais órganos colexiados adscritos á Delegación do Goberno para o Plan nacional sobre drogas (PNSD) resta eficiencia á coordinación e cooperación de todos os axentes implicados no marco do dito plan. A necesidade de aproveitar de maneira máis racional e eficiente todos os recursos obriga a redeseñar todos aqueles órganos que, dunha maneira ou doutra, participan na definición e execución técnica das políticas neste ámbito.

Con este obxectivo, debe acometerse a supresión de varios destes órganos colexiados e a asunción das súas funcións polo Consello Español de Drogodependencias e outras Adicións, que agora se crea, o que permitirá mellorar a eficiencia e cumprir os postulados de política internacional e nacional sobre drogas no marco da necesaria austeridade demandada polo Goberno.

O Consello da Xuventude de España foi creado pola Lei 18/1983, do 16 de novembro, que lle conferiu o carácter de organismo autónomo. De acordo co artigo 2 desa lei, o Consello da Xuventude de España configúrase como unha entidade de base asociativa cuxos membros son as asociacións xuvenís ou federacións constituídas por estas e as seccións xuvenís das demais asociacións. De acordo con esa natureza, a súa función é facer chegar aos poderes públicos os intereses e as demandas da xuventude asociada, a través da participación nos consellos e órganos consultivos da Administración xeral do Estado e mediante a formulación de propostas de medidas relacionadas co fin que lle é propio.

Por outro lado, o Instituto da Xuventude, regulado no Real decreto 486/2005, do 4 de maio, polo que se aproba o seu estatuto, configúrase actualmente como un referente nacional en materia de xuventude para comunidades autónomas, concellos e movemento

asociativo mediante o establecemento de mecanismos de articulación e cooperación con estes. Entre outras competencias e actividades, o Instituto da Xuventude leva a cabo accións relativas a políticas e estratexias de emprendemento e acceso ao emprego dos mozos, cooperación internacional, observatorio da xuventude en España, promoción da participación social e asociacionismo xuvenil, información nacional e internacional, mobilidade xuvenil, premios anuais de xuventude de diversas disciplinas, actividades formativas e desenvolvemento e execución de programas europeos.

En definitiva, na Administración xeral do Estado conviven dous organismos autónomos de similar réxime xurídico, que duplican, nalgúns casos, as funcións que realizan, polo que se impón a necesidade de unificar accións, actores e posturas en materia de xuventude e de asociacionismo xuvenil. Esta necesidade de reforma ten como consecuencia a asunción por parte do Instituto da Xuventude das funcións esenciais que até agora viña realizando o Consello da Xuventude de España e a supresión deste último como organismo público, co que se consegue, ademais dun aforro económico e orzamentario, un adelgazamento da administración institucional sen que se vexa minguada a presenza e representación do asociacionismo xuvenil nos mecanismos e toma de decisións das institucións en materia de xuventude.

Non obstante, o movemento xuvenil debe seguir a interpretar un papel fundamental na determinación das políticas de xuventude e, por isto, atendendo á natureza privada das entidades que o integran, configúrase o Consello da Xuventude de España como unha entidade corporativa de base privada e personalidade xurídica propia. Considérase que este tipo de organización, que ten unha longa tradición no ordenamento xurídico español, permitirá ás asociacións e federacións das asociacións xuvenís a nivel estatal teren unha estrutura con autonomía organizativa que garanta a súa necesaria independencia de acción.

No ámbito da fiscalización de contas, catro comunidades autónomas (Cantabria, Extremadura, La Rioja e Murcia) non contan con órgano de control externo (Ocex), e unha quinta (Castilla—La Mancha) está a punto de suprimilo. Neste escenario, parece razoable que a Lei de funcionamento do Tribunal de Contas recolla a posibilidade de establecer, alí onde non existan ou se supriman Ocex, seccións territoriais do Tribunal. Así se recollía no artigo 14 da Lei 12/1983, do 14 de outubro, do proceso autonómico, antes da súa derogación pola disposición derradeira primeira 2 da Lei de funcionamento do Tribunal de Contas.

Igualmente razoable resulta que o Tribunal de Contas, como órgano de relevancia constitucional e supremo órgano fiscalizador das contas e da xestión económica do Estado e do sector público, deba ser consultado antes da aprobación de calquera anteproxecto de lei ou proxecto de norma regulamentaria que afecte o seu réxime xurídico ou o exercicio das súas funcións, a semellanza doutros órganos constitucionais, como o Consello Xeral do Poder Xudicial. A lei determina tamén, en referencia a este órgano, os requisitos de titulación para o acceso aos seus corpos superiores (letrados e auditores).

Por outro lado, créase baixo a denominación de Rexistro de Vehículos do Sector Público Estatal un rexistro único en que figuren todos os vehículos pertencentes a ese sector, o que permitirá racionalizar a súa xestión e control.

A existencia dun elevado número de vehículos destinados a prestar servizos de automobilismo, cunha gran dispersión no que atinxe a controis e rexistros, ademais de implicar unha notable falta de homoxeneidade entre os modelos que integran as diferentes frotas existentes fai indispensable esta medida.

IV

Un dos obxectivos da Cora é simplificar os procedementos para cidadáns e empresas reducindo pexas burocráticas e impulsando a Administración electrónica. O presente texto recolle modificacións básicas de normativas necesarias para a implantación dalgunhas das suxestións de simplificación máis ambiciosas que se recollen no informe.

No ámbito deportivo, unha das principais reformas consiste na implantación dunha licenza deportiva única que, unha vez obtida, habilite o seu titular para participar en

calquera competición oficial, calquera que for o seu ámbito territorial. Esta medida contribúe decisivamente á extensión do principio de unidade de mercado ao ámbito do deporte non profesional, xa que permitirá eliminar duplicidades e reducir os trámites administrativos necesarios para a práctica deportiva. Ademais, existen outras vantaxes directamente derivadas desta eliminación de cargas administrativas: simplificaranse as actuacións na tramitación de licenzas dos deportistas, xuíces, árbitros e clubs; mellorará a mobilidade xeográfica dos deportistas para poderen participar en competicións de comunidades autónomas diferentes ás de residencia e abarataranse os custos asociados á obtención das licenzas.

Coa introdución do modelo de licenza deportiva única e a atribución da súa expedición ás federacións deportivas de ámbito autonómico, as federacións estatais, nos casos previstos na propia modificación da norma, poderían deixar de percibir ingresos pola expedición ou homologación das licenzas de ámbito nacional que até agora viñan percibindo.

Por este motivo, no texto establécese que, no suposto de que tales circunstancias se dean, as federacións nacionais serán compensadas polas federacións autonómicas por tales conceptos, así como polo resto de servizos que, se for o caso, poidan prestar ás ditas federacións autonómicas. Nos casos en que proceda a compensación, determinarase conforme os criterios que se establezan regulamentariamente e sempre logo de acordo adoptado na asemblea xeral da federación nacional.

No que respecta á sinatura electrónica na Administración pública, modifícase a Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos, para asegurar o uso dunha única relación de certificados electrónicos recoñecidos en todas as administracións públicas, de maneira que se liberen recursos administrativos para outros fins máis produtivos e se eliminen os custos e cargas que a súa aceptación en cada Administración pública supón para os prestadores de servizos. Esa lista será a lista de confianza de prestadores de servizos de certificación establecidos en España mantida polo Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo, que contén, de maneira diferenciada, os certificados electrónicos recoñecidos correspondentes aos sistemas de sinatura electrónica avanzada admitidos polas administracións públicas. Esta lista substitúe as relacións de prestadores de servizos de certificación que cada Administración pode crear na actualidade, polo que desaparece a necesidade de publicalas a que se refería o artigo 15.2 da Lei 11/2007, do 22 de xuño.

Aínda que non é obxecto da regulación contida na presente disposición, debe terse en conta que se está a tramitar un regulamento europeo sobre identificación electrónica e servizos de confianza para as transaccións no mercado interior, que obrigará as administracións públicas a admitiren tamén os certificados electrónicos recoñecidos emitidos por prestadores de servizos que figuren nas listas de confianza doutros Estados membros da Unión Europea nos termos que prevexa a citada norma comunitaria, polo que as administracións públicas deberán ir considerando a adaptación dos seus sistemas a esta circunstancia, e para isto contan co sistema nacional de verificación de certificados electrónicos nas administracións públicas.

Outra das medidas orientadas a facilitar as relacións da Administración e os administrados é a implantación do taboleiro de edictos único a través do «Boletín Oficial del Estado», como diario oficial da enteira organización estatal, non só da Administración xeral do Estado. Isto permitirá que as administracións autonómicas e locais tamén insiran nel os seus anuncios, xa que a estrutura interna do BOE se rexe por criterios subxectivos, distinguindo os actos que se publiquen en razón da Administración de que procedan. Todas estas publicacións terán carácter gratuíto, conforme establece a normativa reguladora do diario oficial, por tratarse de insercións obrigatorias segundo norma con rango de lei e conforme se establece agora tamén na modificación que se introduce na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Desta maneira, o cidadán saberá que, mediante o acceso a un único lugar e coa garantía e seguranza xurídica que supón o «Boletín Oficial del Estado», pode ter

coñecemento de todos os anuncios para ser notificado que o poidan afectar, independentemente de cal sexa o órgano que os realiza ou a materia sobre a cal versan.

Conectada con esta medida [taboleiro de edictos único] encóntrase a modificación da Lei xeral tributaria e a do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario (TRLCI) en materia de notificacións, que teñen por obxecto incluír entre as notificacións do taboleiro de edictos único, respectivamente, as notificacións nos procedementos tributarios e aquelas correspondentes aos procedementos catastrais de valoración colectiva. Estas últimas teñen actualmente, dadas as súas singularidades de volume e prazos, un sistema específico de anuncio para a notificación por comparecencia consistente na publicación no diario oficial correspondente ao ámbito territorial de competencia do órgano que ditou o acto.

Coa modificación da alínea b) do artigo 29.4 do TRLCI no relativo á supresión da publicación de edictos noutros boletíns oficiais distintos, unifícase no BOE a publicación dos anuncios correspondentes a todas as notificacións catastrais, deriven do procedemento que deriven, na procura da simplificación de trámites e da coordinación normativa co resto de notificacións tributarias e administrativas.

Así mesmo, establécese, nos termos que dispuxo a Lei 17/2012, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2013, na súa disposición adicional sexta, o instrumento xurídico da encomenda xeral para integrar as diferentes encomendas de xestión que a Fábrica Nacional de Moeda e Timbre-Real Casa da Moeda vén cumprindo no ámbito dos servizos de administración electrónica, coa finalidade de ampliar para o exercicio 2014 esta posibilidade, no marco das medidas derivadas dos acordos do Consello de Ministros e no Informe Cora, para o ámbito da informática e a administración electrónica.

Outra serie de medidas están referidas á eficiencia enerxética mediante a transposición do artigo 6 da Directiva 2012/27/UE do Parlamento Europeo e do Consello, relativa á eficiencia enerxética. Con elas establécense os principios e requisitos de eficiencia enerxética para a adquisición de bens, servizos e edificios polas administracións públicas integradas no sector público estatal.

De acordo co disposto nesta lei sobre esta medida, as administracións públicas a que se refire o número 2 do artigo 3 do texto refundido da Lei de contratos do sector público, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2011, do 14 de novembro, que pertencen ao sector público estatal, só poderán adquirir bens, servizos e edificios que teñan un alto rendemento enerxético, na medida en que isto sexa coherente coa rendibilidade, a viabilidade económica, a sustentabilidade nun senso máis amplo, a idoneidade técnica, así como unha competencia suficiente, segundo o indicado no anexo desta lei.

A obrigação anterior será aplicable aos contratos de subministración, de servizos e de obras cuxo resultado sexa a construción dun edificio, sempre que tales contratos sexan dun valor estimado igual ou superior aos límites dos contratos que determinan a suxeición a unha regulación harmonizada establecidos nos artigos 14, 15 e 16 do texto refundido da Lei de contratos do sector público. Igualmente, será aplicable á adquisición ou ao arrendamento de edificios.

Finalmente, introdúcense no proxecto outras modificacións que precisan ser verificadas a través da aprobación dunha norma con rango de lei.

É o caso da modificación da disposición adicional décima da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado (LOFAXE) para incluír o Consello de Transparencia e Bo Goberno.

A mesma situación concorre no que se refire á modificación da Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario, artigos 77 e 81.1.j). Esta modificación resulta urxente para dar cumprimento á Sentenza do Tribunal de Xustiza da Unión Europea do 28 de febreiro de 2013, que considerou incumplidas por parte de España as obrigações que impoñen os artigos 4.1, 11, 13.2 e 14.1 da Directiva 2001/14/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de febreiro de 2001, relativa á adxudicación da capacidade de infraestrutura ferroviaria e á aplicación de canons pola súa utilización.

É igualmente necesaria a modificación da Lei 3/2014, do 27 de marzo, pola que se modifica o texto refundido da Lei xeral para a defensa dos consumidores e usuarios e outras leis complementarias, para que se aplique o réxime xeral da Lei orgánica 2/2012, do 27 de abril, de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira. A responsabilidade das administracións públicas derivada do incumprimento da normativa europea en materia de consumo que der lugar a unha sanción ao Reino de España por parte da Unión Europea réxese en todo caso pola disposición adicional segunda da Lei orgánica 2/2012, do 27 de abril, e o Real decreto 515/2013, do 5 de xullo, polo que se regulan os criterios e o procedemento para determinar e repercutir as responsabilidades por incumprimento do dereito da Unión Europea, sen que sexa necesario facer unha mención expresa para o efecto en cada norma de carácter sectorial, pois a dita normativa aplícase con carácter xeral a todos os incumprimentos de normativa europea ou de dereito internacional, independentemente da materia afectada.

V

En último lugar, introdúcense varias medidas relativas ao réxime dos empregados públicos.

En primeiro lugar, modifícase a Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público, coa finalidade de ampliar o número de días recoñecidos na normativa vixente para a atención de asuntos particulares.

En segundo lugar, introdúcense na mesma lei uns cambios imprescindibles para fomentar a mobilidade dos empregados públicos, cun dobre obxectivo: conseguir que, nun contexto de redución do gasto público, poidan destinarse máis recursos a aquelas unidades deficitarias, e posibilitar que as persoas que traballan na Administración teñan outras vías de desempeño profesional para completar a súa carreira administrativa. Con estas finalidades, flexibilízase a dependencia funcional dos funcionarios interinos, aclárase o réxime aplicable a determinados supostos de mobilidade voluntaria entre administracións territoriais e créase a situación administrativa de servizos na Administración civil para o persoal militar, para o que tamén é necesario modificar a Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar.

CAPÍTULO I

Medidas de reordenación da administración institucional

Sección 1.ª Organismos do Ministerio de Defensa

Artigo 1. *Integración do Servizo Militar de Construcións no Instituto de Vivenda, Infraestrutura e Equipamento da Defensa.*

1. Aprobese a integración do Servizo Militar de Construcións (SMC) no Instituto de Vivenda, Infraestrutura e Equipamento da Defensa (Invied).

2. O Invied, organismo autónomo dos previstos no artigo 43.1.a) da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, terá personalidade xurídica pública diferenciada, patrimonio e tesouraría propios, así como autonomía de xestión e plena capacidade de obrar, dentro da súa esfera de competencia, para o exercicio das potestades administrativas precisas para o cumprimento dos fins establecidos na Lei 26/1999, do 9 de xullo, de medidas de apoio á mobilidade xeográfica dos membros das Forzas Armadas e as súas normas de desenvolvemento; no artigo 71 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social; na disposición adicional quincuaxésimo primeira da Lei 26/2009, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2010; no Real decreto 1286/2010, do 15 de outubro, polo que se aproba o Estatuto do organismo autónomo Instituto de Vivenda, Infraestrutura e Equipamento da Defensa, e asumirá os fins e funcións encomendados ao SMC na Lei do 2 de marzo de 1943 e no Real decreto 1143/2012, do 27 de xullo, polo que

se aproba o Estatuto do organismo autónomo Servizo Militar de Construcións, subrogándose nos dereitos e nas obrigacións que na actualidade ten este organismo autónomo.

Corresponderá igualmente ao Invied a execución de obras co seu orzamento para os cuarteis xerais dos exércitos, órgano central e demais organismos dependentes do Ministerio de Defensa, de acordo co plan de investimentos do organismo, en coordinación coa Dirección Xeral de Infraestrutura.

3. No prazo de seis meses a partir da publicación desta lei procederáse, por iniciativa do Ministerio de Defensa, a adaptar o estatuto do Invied e o seu plan inicial de actuación ao disposto nesta norma, momento en que se producirá a efectiva integración mencionada no número 1.

4. O persoal funcionario, militar e laboral que estiver prestando servizo no SMC será adscrito ao Invied na forma que determine o estatuto e continuará a prestar servizos nas mesmas condicións existentes antes desa data.

5. O patrimonio do SMC incorporárase ao patrimonio do Invied, integrándose nel.

Respecto das vivendas que forman parte do patrimonio do SMC, a súa cualificación e condicións de uso determinaránse no novo estatuto do Invied.

6. O Invied incorporará os recursos económicos do SMC, así como as súas fontes de financiamento, nos prazos e condicións que se establezan no estatuto que se indica no número 3.

7. Até o fin da vixencia do réxime especial de xestión patrimonial previsto nas disposicións adicionais sexta e sétima da Lei 33/2003, do 26 de novembro, do patrimonio das administracións públicas, o Invied poderá allear as vivendas militares e os demais bens inmoebles que estiveren inscritos nos diferentes rexistros da propiedade a favor do Instituto para a Vivenda das Forzas Armadas ou dos extintos padroados de Casas Militares do Exército de Terra, de Casas da Armada e de Casas do Exército do Aire, da Xerencia de Infraestrutura e Equipamento da Defensa e do Servizo Militar de Construcións, así como todos aqueles inmoebles que se poñan ao seu dispor, sen necesidade de actualizar as titularidades rexistradas deses bens, así como, se for o caso, dos bens móbiles de que sexa titular.

Artigo 2. Integración no Instituto Nacional de Técnica Aeroespacial «Esteban Terradas» do organismo autónomo Canal de Experiencias Hidrodinámicas de El Pardo, do Instituto Tecnolóxico «La Marañosa» e do Laboratorio de Enxeñeiros do Exército «General Marvá».

1. Apróbase a integración no organismo público de investigación Instituto Nacional de Técnica Aeroespacial «Esteban Terradas» (INTA), organismo autónomo adscrito ao Ministerio de Defensa a través da Secretaría de Estado, do organismo autónomo Canal de Experiencias Hidrodinámicas de El Pardo (Cehipar), así como do Instituto Tecnolóxico «La Marañosa» e do Laboratorio de Enxeñeiros do Exército «General Marvá».

2. O INTA, como organismo público de investigación, seguirá executando actividades de investigación científica e técnica, así como de prestación de servizos tecnolóxicos, e estará especializado na investigación e no desenvolvemento tecnolóxico, de carácter dual, nos ámbitos aeroespacial, da aeronáutica, da hidrodinámica e das tecnoloxías da defensa e da seguranza.

O INTA subrogarase nas funcións e na titularidade dos dereitos e das obrigacións e de toda clase de relacións xurídicas que correspondan ao organismo autónomo Cehipar, ao Instituto Tecnolóxico «La Marañosa» e ao Laboratorio de Enxeñeiros do Exército «General Marvá».

O INTA actuará no marco das prioridades sinaladas polo Ministerio de Defensa e dentro das directrices de investigación, desenvolvemento e innovación de interese para a defensa nacional que lle asigne o departamento.

3. Dentro dos seis meses posteriores á entrada en vigor desta lei, procederáse á aprobación dos novos estatutos do INTA, así como do seu plan inicial de actuación, momento en que se producirá a efectiva integración mencionada no número 1. En

calquera caso, desde a entrada en vigor desta lei, o Instituto Tecnolóxico «La Marañosa» e o Laboratorio de Enxeñeiros do Exército «General Marvá» dependerán orgánica e funcionalmente do INTA.

Así mesmo, desde a entrada en vigor desta lei, o director xeral do INTA asumirá as competencias que o Real decreto 451/1995, do 24 de marzo, polo que se reorganiza o organismo autónomo Canal de Experiencias Hidrodinámicas de El Pardo, atribúe aos órganos de goberno dese organismo autónomo, incluídas as competencias en materia de contratación.

Até a aprobación dos novos estatutos, o ministro de Defensa ditará as resolucións necesarias que permitan a aplicación e desenvolvemento desta lei.

O persoal afectado pola integración adscribírase ao INTA e respectaráselle a situación administrativa ou laboral en que se encontre no momento da constitución efectiva.

Todas as delegacións de competencia existentes a favor do director do organismo autónomo Cehipar, do director do Instituto Tecnolóxico «La Marañosa» e do director do Laboratorio de Enxeñeiros do Exército «General Marvá» se entenderán efectuadas ao director xeral do INTA.

Sección 2.ª Obra Pía dos Santos Lugares

Artigo 3. Natureza e réxime xurídico da Obra Pía dos Santos Lugares.

1. A Obra Pía dos Santos Lugares é unha entidade estatal de dereito público, sen fins de lucro, das previstas no artigo 2.1.g) da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, integrante do sector público administrativo e adscrita ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación a través da subsecretaría. Ten personalidade xurídica e patrimonio propio e plena capacidade de obrar para o cumprimento dos seus fins.

A entidade rexeráse polo disposto nesta lei e polas disposicións que a desenvolvan, pola Lei 6/1997, do 27 de novembro, pola Lei 47/2003, do 26 de novembro e, supletoriamente, polas demais normas de dereito administrativo.

A Obra Pía dos Santos Lugares ten como fin primordial conservar e xestionar o patrimonio pertencente á dita entidade.

Así mesmo, son fins da entidade:

- a) Soster a basílica-museo de San Francisco o Grande de Madrid.
- b) Manter e incrementar a presenza española en Terra Santa.
- c) Promover o estudo da historia da presenza española nos pobos do Mediterráneo e Oriente Medio e, en especial, en Terra Santa.
- d) Coadxugar ao labor humanitario e educativo nesa mesma área.

2. O persoal da Obra Pía dos Santos Lugares será funcionario ou laboral, nos mesmos termos que os establecidos para a Administración xeral do Estado.

O actual persoal propio contratado en réxime de dereito laboral pola Obra Pía dos Santos Lugares terá a consideración de «a extinguir» e os postos de traballo que ocupa actualmente amortizaranse cando queden vacantes por falecemento, xubilación ou calquera outra causa legal, e poderanse dar de alta, se for o caso, na mesma condición de persoal laboral, sempre que sexa necesario para garantir a continuidade do exercicio das funcións que veñen desenvolvéndose a través deles e como persoal do ámbito do convenio colectivo único da Administración xeral do Estado.

3. O réxime de xestión patrimonial da entidade será o previsto para os organismos autónomos na Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas, sen prexuízo do respecto estrito aos compromisos asumidos no Acordo entre o Reino de España e a Santa Sé sobre asuntos de interese común en Terra Santa e anexo, feito en Madrid no 21 de decembro de 1994.

A Obra Pía dos Santos Lugares terá plena capacidade para adquirir e allear os seus bens. Cando se trate de bens inmoables, comunicaráo previamente ao ministro de Facenda

e Administracións Públicas, sen que resulte de aplicación o disposto nos artigos 81.3 e 116.2 da Lei 33/2003, do 3 de novembro.

O procedemento para o alleamento dos bens inmobles será o establecido no Regulamento xeral da Lei do patrimonio das administracións públicas, aprobado polo Real decreto 1373/2009, do 28 de agosto, para o alleamento de bens inmobles no estranxeiro, ben que a competencia para tramitar, emitir informe e resolver o procedemento corresponderá aos propios órganos da entidade.

4. O réxime de contratación da entidade será o previsto para as administracións públicas no Real decreto legislativo 3/2011, do 14 de novembro, polo que se aprobou o texto refundido da Lei de contratos do sector público.

5. O orzamento da Obra Pía dos Santos Lugares axustarase á estrutura orzamentaria que sinale o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, para efectos da súa integración nos orzamentos xerais do Estado.

6. A contabilidade da entidade axustarase ao establecido na Lei 47/2003, do 26 de novembro, e no Plan xeral de contabilidade pública.

7. O réxime tributario da entidade será o previsto na Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

8. A entidade Obra Pía dos Santos Lugares será considerada entidade beneficiaria do mecenado para os efectos previstos nos artigos 16 a 25, ambos inclusive, da citada Lei 49/2002, do 23 de decembro.

9. Sen prexuízo das competencias atribuídas ao Tribunal de Contas pola Lei orgánica 2/1982, do 12 de maio, a xestión económico-financeira da Obra Pía dos Santos Lugares estará sometida ao control da Intervención Xeral da Administración do Estado nos termos que establece a Lei 47/2003, do 26 de novembro. O control financeiro permanente será realizado pola Intervención Delegada da Intervención Xeral da Administración do Estado no Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación.

Sección 3.ª Integración de fundacións en organismos públicos

Artigo 4. Integración de fundacións en organismos públicos.

O organismo público Programas Educativos Europeos integrará a actividade da Fundación para a Proxección Internacional das Universidades Españolas (Universidad.es) e pasará a denominarse Servizo Español para a Internacionalización da Educación (Sepie). A Axencia Nacional da Avaliación da Calidade e Acreditación integrará a actividade da Fundación Axencia Nacional da Calidade e a Acreditación. ICEX España Exportación e Inversiones integrará a actividade da Fundación Centro de Estudos Económicos e Comerciais. Red.es integrará a actividade da Fundación Centro Nacional de Referencia de Aplicación das Tecnoloxías da Información e a Comunicación. A integración da actividade das fundacións nos organismos terá lugar mediante a cesión a favor destes de todos os bens e dereitos das fundacións. A cesión practicarase con ocasión da liquidación das fundacións, en unidade de acto, e logo do cumprimento do disposto no acordo de Consello de Ministros que se menciona na disposición adicional novena.

Os órganos de Goberno dos organismos públicos adoptarán calquera actuación que sexa precisa para integrar a actividade das fundacións no acordo mencionado na disposición adicional novena.

A integración non poderá ser entendida como causa de modificación ou de resolución das relacións xurídicas que manteñan as fundacións citadas e, por tanto, os organismos públicos quedan subrogados nas citadas relacións xurídicas.

Sección 4.ª Organismos educativos e culturais

Artigo 5. *Modificación da Lei 42/2006, do 28 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2007.*

Modifícase o número un da disposición adicional cuadraxésimo sexta da Lei 42/2006, do 28 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2007, que queda redactada nos seguintes termos:

«Un. Créase, adscrito ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, o organismo autónomo Programas Educativos Europeos para a execución dos créditos orzamentarios que poidan resultar afectados pola xestión coordinada, a escala nacional, da realización das accións do Programa de acción no ámbito da aprendizaxe permanente da Unión Europea ou do programa comunitario que o substitúa, así como para o desenvolvemento de todas as demais actividades necesarias para a dita xestión. De acordo coa Decisión do Parlamento Europeo e do Consello, presentada pola Comisión Europea o 15 de xullo de 2004 e adoptada polo Consello o 24 de xullo de 2006, o organismo asumirá a xestión do mencionado programa e informará as comunidades autónomas da súa execución, a través do seu consello reitor.»

Así mesmo, este organismo incorporará nos seus fins potenciar a proxección internacional do sistema universitario español e a súa oferta, así como a mobilidade interuniversitaria. O organismo autónomo asumirá estas funcións no momento en que se extinga a fundación do sector público estatal Fundación para a Proxección Internacional das Universidades Españolas (Universidad.es), e coa nova denominación de Servizo Español para a Internacionalización da Educación (Sepie), subrogándose nos dereitos e obrigacións de que sexa titular a fundación, excepto os dereitos e obrigacións que esta fundación ten derivados da súa absorción da extinta Fundación Xeral da Universidade Internacional Menéndez Pelayo, e que están destinados ao cumprimento dos fins da Universidade Internacional Menéndez Pelayo, e que se executan en virtude dos fins recollidos no artigo 3.2 dos seus estatutos, que pasarán ao organismo autónomo Universidade Internacional Menéndez Pelayo. A formulación e aprobación das contas, unha vez que se produza a extinción da Fundación Universidad.es e a súa rendición ao Tribunal de Contas nos termos que se establecen na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, corresponderá ao presidente do Servizo Español para a Internacionalización da Educación (Sepie).

O persoal da fundación Universidad.es incorporárase, dependendo das súas funcións, ao organismo autónomo Programas Educativos Europeos ou ao organismo autónomo Universidade Internacional Menéndez Pelayo desde o momento da súa extinción, coa mesma situación, antigüidade e grao que, se for o caso, tiver, subrogándose o organismo correspondente nos contratos de traballo concertados con persoal suxeito a contrato laboral.

En todo caso, a incorporación do persoal procedente da fundación realizarase, no seu momento, coa condición de «a extinguir» e sen que, en ningún caso, este persoal adquira a condición de empregado público.

Unicamente poderá adquirir a condición de empregado público mediante a superación das probas selectivas que, se for o caso, poida convocar a Administración pública a que se incorpora, nos termos e de acordo cos principios contidos na Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público.

A integración da fundación Universidad.es no organismo autónomo Programas Educativos Europeos e a incorporación de parte do seu persoal ao organismo autónomo Universidade Internacional Menéndez Pelayo non suporá custo adicional ao que supoña a adición dos orzamentos de ambas as entidades. En ningún caso a incorporación do persoal a ambos os organismos poderá supor incremento neto de estrutura ou de persoal, que se dotará, exclusivamente, mediante a correspondente redistribución de efectivos.

Artigo 6. *Instituto Nacional das Artes Escénicas e da Música.*

Co obxecto de mellorar a eficacia e eficiencia das institucións culturais do Estado, o Instituto Nacional das Artes Escénicas e da Música e a corporación RTVE subscribirán convenios de colaboración para a promoción e difusión da música a nivel nacional e internacional, nos cales promoverán a utilización conxunta e a optimización dos recursos do coro de RTVE e dos coros dependentes do Instituto Nacional das Artes Escénicas e da Música.

Nestes convenios regularase o exercicio da dirección artística nas actuacións obxecto da colaboración e os termos económicos desta. En todo caso, os convenios respectarán a independencia dos conxuntos corais e non alterarán a relación xurídica entre o persoal que participe nas actuacións conxuntas e as entidades públicas de que dependen.

Artigo 7. *Modificación do artigo 32 da Lei orgánica 6/2001, do 21 de decembro, de universidades.*

O artigo 32 da Lei orgánica 6/2001, do 21 de decembro, de universidades, queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 32. *Axencia Nacional de Avaliación da Calidade e Acreditación.*

1. Corresponderán ao organismo público Axencia Nacional de Avaliación da Calidade e Acreditación (ANACA) as funcións de acreditación e avaliación do profesorado universitario, de avaliación de titulacións universitarias, mellora da calidade, seguimento de resultados e informe no ámbito universitario, e calquera outra que lle atribúa a lei.

A ANACA asumirá as funcións de avaliación da actividade investigadora previstas no Real decreto 1086/1989, do 28 de agosto, sobre retribucións do profesorado universitario, nos termos que se establezan regulamentariamente.

Os estatutos do organismo público ANACA garantirán a súa independencia funcional.

A ANACA exercerá as funcións previstas no parágrafo primeiro deste número 1, dentro do marco xeral de competencias definido no noso ordenamento.

2. A ANACA desenvolverá a súa actividade de acordo cos principios de competencia técnica e científica, legalidade e seguranza xurídica, independencia e transparencia, atendendo aos criterios de actuación usuais destas institucións no ámbito internacional.

3. A ANACA poderá participar nos procedementos de homologación e recoñecemento de equivalencias a títulos universitarios españois e correspondencia de nivel académico, nos termos que se determinen regulamentariamente. A iniciación destes procedementos devindicará unha taxa.»

Artigo 8. *Creación do organismo público ANACA.*

1. Créase a Axencia Nacional de Avaliación da Calidade e Acreditación (ANACA), como organismo autónomo dos previstos no artigo 43.1.a) da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, ao cal corresponden as funcións previstas no artigo 32 da Lei orgánica 6/2001, do 21 de decembro, de universidades.

2. O organismo autónomo ANACA estará adscrito ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte a través da Secretaría Xeral de Universidades.

3. O organismo autónomo ANACA desenvolverá a súa actividade de acordo cos principios de competencia técnica e científica, legalidade e seguranza xurídica, independencia e transparencia, atendendo aos criterios de actuación usuais destas institucións no ámbito internacional. Os estatutos do organismo autónomo ANACA, que se aprobarán mediante real decreto do Consello de Ministros e terán o contido previsto no

artigo 62 da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, garantirán a súa independencia funcional.

O director da ANACA, responsable da súa dirección e xestión ordinaria, será nomeado e separado polo seu consello reitor, por proposta do seu presidente, entre persoas que reúnan as cualificacións necesarias para o cargo, segundo se determine no estatuto.

4. Sen prexuízo das competencias de fiscalización atribuídas ao Tribunal de Contas, o control da xestión económico-financeira deste organismo autónomo exercerase baixo a modalidade de control financeiro permanente, nas condicións e nos termos que establece a Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria.

5. O organismo autónomo ANACA deberá entrar en funcionamento efectivo no prazo máximo de seis meses a partir da entrada en vigor desta lei, logo de aprobación dos seus estatutos e da extinción da fundación ANACA.

A partir do momento da súa entrada en funcionamento efectivo, o organismo autónomo ANACA subrogarase nos dereitos e obrigacións de que sexa titular a dita entidade.

En todo caso, a incorporación do persoal procedente da fundación realizarase, no seu momento, coa condición de «a extinguir» e sen que en ningún caso este persoal adquiera a condición de empregado público. Unicamente poderá adquirir a condición de empregado público mediante a superación das correspondentes probas selectivas que, se for o caso, poida convocar a Administración pública a que se incorpora, nos termos e de acordo cos principios contidos na Lei 7/2007, do 12 de abril.

A formulación e aprobación das contas, unha vez que se produza a extinción da fundación ANACA, e a súa rendición ao Tribunal de Contas nos termos que se establecen na Lei 47/2003, do 26 de novembro corresponderán ao presidente ou director da ANACA.

6. A creación da ANACA non implicará incremento no gasto público con respecto á supresión da fundación do sector público estatal que, coa mesma denominación, vén desenvolvendo as súas funcións.

En ningún caso poderá supor incremento neto de estrutura ou de persoal, que se dotará, exclusivamente, mediante a correspondente redistribución de efectivos.

7. O organismo autónomo ANACA xestionará desde o momento da súa efectiva constitución e até que dispoña dun orzamento propio aprobado por norma con rango de lei, cos efectos que nela se establezan, o orzamento da fundación Axencia Nacional de Avaliación da Calidade e Acreditación.

Sección 5.ª ICEX

Artigo 9. Transferencia da rama de actividade de medio propio da Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, S.A., á entidade pública empresarial ICEX España Exportación e Inversiones (ICEX).

A Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, S.A. poderá traspasar en bloque por sucesión universal á entidade pública empresarial ICEX España Exportación e Inversiones (ICEX) a actividade que desenvolve como medio propio relacionada coa que realiza esta. O traspaso rexerase polo disposto nos artigos 168 e seguintes da Lei 33/2003, do 3 de novembro, e é precisa autorización do Consello de Ministros conforme o disposto na alínea f) do artigo 169 na cal se determinarán os termos do traspaso, cos activos, pasivos e persoal que corresponda.

En todo caso, a incorporación do persoal procedente da Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, S.A. realizarase no seu momento coa condición de «a extinguir» e sen que en ningún caso este persoal adquiera a condición de empregado público.

Unicamente poderá adquirir a condición de empregado público mediante a superación das probas selectivas que, se for o caso, poida convocar a Administración pública a que se incorpora, nos termos e de acordo cos principios contidos na Lei 7/2007, do 12 de abril.

No proceso de integración do persoal laboral deberanse respectar, en todo caso, os principios de igualdade, mérito e capacidade no acceso exixidos pola Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público.

En calquera caso, non poderá derivar incremento ningún da masa salarial nas entidades afectadas.

Sección 6.ª Obra Asistencial Familiar da Provincia de Sevilla

Artigo 10. Extinción do organismo Obra Asistencial Familiar da Provincia de Sevilla.

1. Queda suprimido o organismo Obra Asistencial Familiar da Provincia de Sevilla.
2. A liquidación do patrimonio propio do organismo será realizada, baixo a supervisión e dirección da Dirección Xeral do Patrimonio do Estado, pola sociedade estatal Cofivacasa, S.A. que procederá ao alleamento dos bens do organismo. Non obstante, poderanse integrar no patrimonio da Administración xeral do Estado os bens e dereitos que, se for o caso, resulten necesarios para a súa afectación ou adscrición a servizos da Administración xeral do Estado ou dos organismos públicos vinculados ou dependentes, ou que se considere conveniente que pasen a ser administrados directamente pola Dirección Xeral do Patrimonio do Estado. Concluídas as operacións de liquidación, elaborárase o correspondente balance e ingresarase no Tesouro Público o remanente líquido resultante, se o houber.
3. A compensación a Cofivacasa polos gastos en que poida incurrir por razón da liquidación do organismo fixarase por convenio co Ministerio de Facenda e Administracións Públicas tendo en conta os custos directos e os indirectos, así como marxes razoables, acordos co importe daqueles, para atender desviacións e imprevistos e cubrir o beneficio empresarial.
4. As persoas que en 30 de xuño de 2013 ocupasen as vivendas de propiedade do organismo continuarán no usufruto delas con carácter vitalicio e o seu dereito non será transmisible aos seus sucesores ou habentes causa salvo que estes acrediten que, con anterioridade á subrogación pretendida, só se produciu unha transmisión anterior do dereito a ocupar a vivenda desde a súa primeira ocupación. O canon polo usufruto actualízase anualmente conforme o índice de prezos de consumo. Os ocupantes das vivendas terán dereito preferente á súa adquisición e pódese acordar o alleamento ao seu favor de forma directa.

CAPÍTULO II

Medidas de simplificación de estruturas e procedementos administrativos

Sección 1.ª Contas do Tesouro público

Artigo 11. Modificación da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria.

Un. O número 1 do artigo 108 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, terá a seguinte redacción:

«1. Con carácter xeral, os ingresos e pagamentos da Administración xeral do Estado, dos seus organismos autónomos e das axencias estatais canalizaranse a través da conta ou contas que se manteñan no Banco de España, nos termos que se conveñan con este, conforme o artigo 13 da Lei 13/1994, do 1 de xuño, de autonomía do Banco de España. A apertura destas contas, salvo aquelas destinadas á centralización da tesouraría de cada organismo autónomo ou axencia estatal, requirirá de autorización previa da Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira.

Poderán abrirse contas no Instituto de Crédito Oficial cando este actúe como axente financeiro das entidades mencionadas no parágrafo anterior. Os convenios reguladores das condicións de utilización de tales contas deberán recibir informe

favorable da Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira con carácter previo á súa subscrición.

O ministro de Economía e Competitividade poderá establecer supostos excepcionais en que a Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira poderá autorizar a apertura de contas noutras entidades de crédito, nos termos establecidos no artigo seguinte.»

Dous. O artigo 109 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, terá a seguinte redacción:

«Artigo 109. *Relación con entidades de crédito.*

1. A apertura de contas de situación de fondos da Administración xeral do Estado, dos seus organismos autónomos e das axencias estatais fóra do Banco de España requirirá autorización previa da Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira, con expresión da finalidade da apertura e das condicións de utilización. Após a autorización, quedará expedita a vía para o inicio do correspondente expediente de contratación, que se axustará ao disposto na normativa sobre contratos do sector público, mediante procedemento negociado cun mínimo de tres ofertas e sen necesidade de exixir prestación de garantía definitiva. A autorización caducará aos seis meses se, transcorrido o dito prazo desde a súa concesión, non se adxudicou o contrato.

Transcorridos tres meses desde a solicitude sen que se notifique a citada autorización, esta entenderase non concedida.

Os contratos conterán necesariamente unha cláusula de exclusión da facultade de compensación e o respecto ao beneficio de inembargabilidade dos fondos públicos establecido no artigo 23 desta lei. Poderá pactarse que os gastos de administración da conta se reduzan con cargo aos xuros producidos por ela.

Realizada a adxudicación e formalizado o contrato, comunicaranse estas circunstancias á Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira con expresión da data a partir da cal comece a execución. A autorización concederase polo prazo de duración total do contrato, incluídas as prórrogas previstas, e cun límite máximo de seis anos. No caso de cancelación anticipada da conta, deberá comunicarse esta circunstancia á Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira.

2. A Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira poderá ordenar a cancelación ou paralización das contas a que se refire o número anterior cando se comprobe que non subsisten as razóns que motivaron a súa autorización ou que non se cumpren as condicións impostas para o seu uso.

3. Non obstante o sinalado nos números precedentes, poderá declararse a contratación centralizada cunha ou varias entidades de crédito coa finalidade de concentrar e optimizar a xestión dos fondos a que se refire este artigo. Corresponderá á Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira pedir ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas a iniciación do procedemento e determinar as condicións en que deberá desenvolverse a tramitación do oportuno acordo marco.

A apertura de contas polos órganos e organismos mencionados no número 1 deste artigo realizarase mediante os contratos derivados do acordo marco, co requisito da autorización previa da Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira, na cal se determinará, se for o caso, a entidade en que, de conformidade co establecido no acordo marco, deberán abrirse as contas segundo as estipulacións pactadas.

Excepcionalmente, a Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira poderá autorizar a apertura de contas á marxe do citado contrato e aplicarase, nese caso, o procedemento descrito no número 1.

4. A Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira, en relación coas contas abertas en entidades de crédito a que se refire este artigo, poderá obter, do órgano

administrativo xestor ou da correspondente entidade de crédito, calquera dato tendente a comprobar o cumprimento das condicións en que se autorizou a apertura da conta.»

Sección 2.ª Consorcios

Artigo 12. Causas e procedemento para o exercicio do dereito de separación dun consorcio.

1. Os membros dun consorcio ao cal resulte de aplicación o previsto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, ou na Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, poderán separarse del en calquera momento sempre que non se sinalase termo para a duración do consorcio.

Cando o consorcio teña unha duración determinada, calquera dos seus membros poderá separarse antes da finalización do prazo determinado se algún dos membros do consorcio incumprise algunha das súas obrigacións estatutarias e, en particular, aquelas que impidan cumprir co fin para o cal foi creado o consorcio, como é a obrigación de realizar achegas ao fondo patrimonial.

Cando un municipio deixe de prestar un servizo, de acordo co previsto na Lei 27/2013, do 27 de decembro, de racionalización e sustentabilidade da Administración local, e ese servizo sexa un dos prestados polo consorcio a que pertence, o municipio poderá separarse del.

2. O dereito de separación deberase exercer mediante escrito notificado ao máximo órgano de goberno do consorcio. No escrito deberase facer constar o incumprimento que motiva a separación, a formulación de requirimento previo do seu cumprimento e o transcurso do prazo outorgado para cumprir após o requirimento.

Artigo 13. Efectos do exercicio do dereito de separación dun consorcio.

1. O exercicio do dereito de separación produce a disolución do consorcio salvo que o resto dos seus membros, de conformidade co previsto nos seus estatutos, acorde a súa continuidade e sigan permanecendo no consorcio, ao menos, dúas administracións, ou dúas entidades ou organismos públicos vinculados ou dependentes de máis dunha Administración.

2. Cando o exercicio do dereito de separación non signifique a disolución do consorcio, aplicaranse as seguintes regras:

a) Calcularase a cota de separación que corresponda a quen exerza o seu dereito de separación, de acordo coa participación que lle correspondería no saldo resultante do patrimonio neto, se se producise a liquidación, tendo en conta que o criterio de repartición será o disposto nos estatutos.

Na falta de previsión estatutaria, considerarase cota de separación a que lle correspondería na liquidación. Na falta de determinación da cota de liquidación, teranse en conta tanto a porcentaxe das achegas que efectuase quen exerce o dereito de separación ao fondo patrimonial do consorcio como o financiamento concedido cada ano. Se o membro do consorcio que se separa non realizou achegas por non estar obrigado a isto, o criterio de repartición será a participación nos ingresos que, se for o caso, recibiu durante o tempo que pertenceu ao consorcio.

O consorcio acordará a forma e condicións en que terá lugar o pagamento da cota de separación, no suposto en que esta resulte positiva, así como a forma e condicións do pagamento da débeda que corresponda a quen exerce o dereito de separación, se a cota é negativa.

A efectiva separación do consorcio producirase unha vez determinada a cota de separación, no suposto en que esta resulte positiva, ou unha vez que se pague a débeda, se a cota é negativa.

b) Se o consorcio estiver adscrito, de acordo co previsto na lei, á Administración que exerceu o dereito de separación, terá o consorcio que acordar a cal das restantes administracións ou entidades ou organismos públicos vinculados ou dependentes dunha Administración que permanecen no consorcio se adscribe en aplicación dos criterios establecidos na lei.

Artigo 14. *Liquidación do consorcio.*

1. A disolución do consorcio produce a súa liquidación e extinción. En todo caso será causa de disolución que os fins estatutarios do consorcio fosen cumpridos.

2. O máximo órgano de goberno do consorcio ao adoptar o acordo de disolución nomeará un liquidador. Na falta de acordo, o liquidador será o administrador do consorcio.

3. O liquidador calculará a cota de liquidación que corresponda a cada membro do consorcio de conformidade co previsto nos estatutos. Se non estiver previsto nos estatutos, calcularase a mencionada cota de acordo coa participación que lle corresponda no saldo resultante do patrimonio neto despois da liquidación, tendo en conta que o criterio de repartición será o disposto nos estatutos.

Na falta de previsión estatutaria, teranse en conta tanto a porcentaxe das achegas que efectuou cada membro do consorcio ao fondo patrimonial deste como o financiamento concedido cada ano. Se algún dos membros do consorcio non realizou achegas por non estar obrigado a isto, o criterio de repartición será a participación nos ingresos que, se for o caso, recibiu durante o tempo que pertenceu ao consorcio.

4. O consorcio acordará a forma e condicións en que terá lugar o pagamento da cota de liquidación no suposto en que esta resulte positiva.

5. As entidades consorciadas poderán acordar, coa maioría que se estableza nos estatutos, ou, na falta de previsión estatutaria, por unanimidade, a cesión global de activos e pasivos a outra entidade xuridicamente adecuada coa finalidade de manter a continuidade da actividade e alcanzar os obxectivos do consorcio que se liquida.

Artigo 15. *Prazo de adaptación de estatutos e dereito supletorio.*

1. Os estatutos dos consorcios recollerán o previsto nos artigos anteriores referidos ao dereito de separación e disolución e liquidación do consorcio, e poden desenvolvelo sempre que non contraveña o previsto na lei.

2. Os consorcios que xa estean creados no momento da entrada en vigor desta lei deberán adaptar os seus estatutos ao previsto nela no prazo de seis meses desde a súa entrada en vigor.

3. No non previsto nos estatutos nin nesta lei observarse o previsto no Código civil sobre a sociedade civil, salvo o réxime de liquidación, que se someterá ao disposto no Real decreto lexislativo 1/2010, do 2 de xullo, polo que se aproba o texto refundido da Lei de sociedades de capital.

Sección 3.ª Emprego

Artigo 16. *Modificación da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego.*

A alínea f) do artigo 13 da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, queda redactada nos seguintes termos:

«f) Xestionar o Observatorio das Ocupacións do Servizo Público de Emprego Estatal, cunha rede en todo o territorio do Estado, que analice a situación e tendencias do mercado de traballo e a situación da formación para o emprego, en colaboración coas comunidades autónomas.»

Sección 4.ª Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades

Artigo 17. *Modificación da Lei 16/1983, do 24 de outubro, de creación do organismo autónomo Instituto da Muller.*

Un. O organismo autónomo Instituto da Muller cambia a súa denominación pola de Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades.

Dous. Modifícase o artigo primeiro da Lei 16/1983, do 24 de outubro, de creación do organismo autónomo Instituto da Muller, que terá a seguinte redacción:

«Artigo primeiro. *Natureza e réxime xurídico.*

1. Créase o Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades como organismo autónomo dos previstos no capítulo II do título III da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, adscrito ao Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade a través da Secretaría de Estado de Servizos Sociais e Igualdade.

2. De conformidade coa disposición adicional vixésimo oitava da Lei orgánica 3/2007, do 22 de marzo, para a igualdade efectiva de mulleres e homes, o Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades é o organismo competente no Reino de España para efectos do disposto no artigo 20 da Directiva 2006/54/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 5 de xullo de 2006, relativa á aplicación do principio de igualdade de oportunidades e igualdade de trato entre homes e mulleres en asuntos de emprego e ocupación (refundición) e no artigo 12 da Directiva 2004/113/CE do Consello, do 13 de decembro de 2004, sobre aplicación do principio de igualdade de trato entre homes e mulleres no acceso a bens e servizos e a súa subministración.

3. O Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades réxese polo disposto na presente lei, no capítulo II do título III da Lei 6/1997, do 14 de abril, e no resto de normas que lle sexan de aplicación.»

Tres. Modifícase o artigo segundo, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo segundo. *Fins.*

O Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades ten como finalidade primordial a promoción e o fomento das condicións que possibiliten a igualdade social de ambos os sexos e a participación da muller na vida política, cultural, económica e social, así como a prevención e eliminación de toda clase de discriminación das persoas por razón de nacemento, sexo, orixe racial ou étnica, relixión ou ideoloxía, orientación ou identidade sexual, idade, discapacidade ou calquera outra condición ou circunstancia persoal ou social.»

Catro. Modifícase o artigo terceiro, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo terceiro. *Funcións.*

Para o cumprimento dos seus fins, o Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades desenvolverá, no ámbito das competencias do Estado, as seguintes funcións:

a) Impulsar e desenvolver a aplicación transversal do principio de igualdade de trato e non-discriminación e, singularmente, das medidas que fagan efectivo o principio de igualdade de oportunidades entre mulleres e homes.

b) Recibir e canalizar na orde administrativa as denuncias formuladas en casos concretos de discriminación de feito ou de dereito por razón de sexo e asistir de maneira independente as vítimas de discriminación por este motivo para que tramiten as súas reclamacións.

c) Promover as medidas dirixidas á asistencia e protección das vítimas de discriminación por calquera dos motivos a que se refire o artigo 2, sen prexuízo das competencias asumidas por outros órganos.

d) Recompilar información e documentación relativa á muller e ás persoas vítimas de discriminación, así como crear un banco de datos actualizado que sirva de base para o desenvolvemento das funcións e competencias do Instituto.

e) Elaborar informes, estudos e recomendacións sobre a situación das mulleres en España e sobre materias que afecten a igualdade de trato e a non-discriminación e a súa difusión e intercambio con departamentos ministeriais e entes públicos ou privados, de ámbito internacional, nacional, autonómico ou local.

f) Realizar cantas actividades favorezan a participación das mulleres na actividade económica e no mercado de traballo, de acordo co establecido na Lei orgánica 3/2007, do 22 de marzo.

g) Velar pola imaxe das mulleres na publicidade e atender as denuncias concretas neste campo.

h) Fomentar as relacións no ámbito das súas competencias con organizacións non gobernamentais de ámbito estatal, así como con entes estatais, autonómicos e locais, públicos ou privados e procurar a vinculación do Instituto con organismos internacionais dedicados a materias afíns.

i) Formular iniciativas e actividades de sensibilización social, información, formación e participación, así como realizar cantas actividades sexan requiridas para o logro das finalidades expostas, consoante a normativa de aplicación.

j) Exercer calquera outra das funcións atribuídas pola normativa vixente.»

Cinco. Modifícase o artigo cuarto, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo cuarto. *Dirección e coordinación.*

A persoa titular da Dirección do Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades exercerá a dirección e coordinación das funcións encomendadas ao organismo. O seu nomeamento realizarase mediante real decreto, por proposta da persoa titular do ministerio a que estea adscrito.»

Seis. Suprímense os artigos 2 bis, quinto e sexto.

Sete. O actual artigo sétimo pasa a ser o artigo quinto, coa seguinte redacción:

«Artigo quinto. *Financiamento.*

Para o cumprimento dos seus fins, o Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades disporá dos seguintes recursos económicos:

a) As transferencias e demais asignacións que figuren nos orzamentos xerais do Estado.

b) As doazóns, legados, subvencións e calquera outra axuda económica que poida obter e que validamente acepte.

c) Os bens e valores que constitúen o seu patrimonio.

d) Os produtos e rendas do dito patrimonio.

e) Os beneficios que, se for o caso, poida obter da actividade que sexa propia do Instituto.

f) Calquera outro recurso que lle poida ser atribuído.»

Sección 5.ª Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica

Artigo 18. *Modificación da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.*

Modifícase o artigo 33 da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 33. *Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica.*

1. O Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica configúrase como un órgano colexiado dos previstos no número 2 do artigo 22 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, adscrito ao Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades, sen participar da súa estrutura xerárquica.

Ademais, ten a consideración de organismo de igualdade, para os efectos do disposto no artigo 13 da Directiva 2000/43/CE do Consello, do 29 de xuño de 2000, relativa á aplicación do principio de igualdade de trato das persoas independentemente da súa orixe racial ou étnica.

2. O Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica exercerá as competencias a que se refire o número 3 nos seguintes ámbitos:

- a) A educación,
- b) a sanidade,
- c) as prestacións e os servizos sociais,
- d) a oferta e o acceso a calquera ben e servizo, incluída a vivenda, e
- e) o acceso ao emprego, á actividade por conta propia e ao exercicio profesional, a afiliación e a participación nas organizacións sindicais e empresariais, as condicións de traballo, a promoción profesional e a formación profesional ocupacional e continua.

3. O Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica exercerá con independencia as seguintes competencias:

- a) Prestar asistencia ás vítimas de discriminación pola súa orixe racial ou étnica á hora de tramitar as súas reclamacións.
- b) Realizar estudos e publicar informes sobre a discriminación das persoas pola orixe racial ou étnica.
- c) Promover medidas que contribúan a eliminar a discriminación das persoas pola orixe racial ou étnica, e formular, se for o caso, recomendacións sobre calquera cuestión relacionada con esa discriminación.

Estas funcións serán exercidas polo Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica sen prexuízo das competencias que correspondan ás comunidades autónomas nos ámbitos a que se refire o número anterior.

4. Formarán parte do Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica os ministerios con competencias nas materias a que se refire o número 2. Así mesmo, deberá asegurarse a participación das comunidades autónomas, das entidades locais, das organizacións empresariais e sindicais máis representativas, así como doutras organizacións e asociacións cuxa actividade estea relacionada coa igualdade de trato e non-discriminación das persoas pola súa orixe racial ou étnica.

5. A composición e o funcionamento do Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica regularanse mediante real decreto aprobado polo Consello de Ministros.

6. O Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades prestará ao Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica o apoio necesario para o desempeño das súas funcións.

7. O disposto neste artigo enténdese sen prexuízo das competencias do Defensor do Pobo establecidas pola Lei orgánica 3/1981, do 6 de abril.

O Defensor do Pobo poderá establecer co Consello para a Eliminación da Discriminación Racial ou Étnica os mecanismos de cooperación e colaboración que se consideren oportunos.»

Sección 6.ª Integracións e simplificacións orgánicas

Artigo 19. *Modificación da Lei 16/2003, do 28 de maio, de cohesión e calidade do Sistema nacional de saúde.*

A sección 2.ª do capítulo VI da Lei 16/2003, do 28 de maio, de cohesión e calidade do Sistema nacional de saúde, queda redactada nos seguintes termos:

«Sección 2.ª Do Observatorio de Saúde

Artigo 63. *Observatorio de Saúde.*

1. Créase o Observatorio de Saúde como órgano colexiado de consulta e asesoramento, dos previstos no artigo 40.3 da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, adscrito ao Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade a través da Dirección Xeral de Saúde Pública, Calidade e Innovación.

2. O citado órgano ten como finalidade proporcionar unha análise permanente do Sistema nacional de saúde no seu conxunto, contribuír a alcanzar os obxectivos previstos na Lei 28/2005, do 26 de decembro, de medidas sanitarias fronte ao tabaquismo e reguladora da venda, a subministración, o consumo e a publicidade dos produtos do tabaco, así como promover a diminución das desigualdades en saúde por razón de xénero, as actuacións tendentes á consecución da equidade en saúde e á prevención do impacto do cambio climático sobre a saúde pública e sobre o Sistema nacional de saúde.

3. Para o cumprimento dos seus fins, o Observatorio de Saúde ten as funcións de consulta e asesoramento sobre cantas medidas en materia de saúde se poidan abordar.

4. A Dirección Xeral de Saúde Pública, Calidade e Innovación do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade prestará ao Observatorio de Saúde o apoio necesario para o desempeño das súas funcións.

5. Regulamentariamente determinaranse as funcións, a composición, a organización e as regras de funcionamento do Observatorio de Saúde, que funcionará en pleno e en seccións, en función dos temas que se vaian tratar.»

Artigo 20. *Creación do Consello Español de Drogodependencias e outras Adiccións.*

1. Créase o Consello Español de Drogodependencias e outras Adiccións como órgano colexiado de consulta e asesoramento, dos previstos no artigo 40.1 da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado adscrito ao Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade a través da Delegación do Goberno para o Plan nacional sobre drogas.

2. O Consello Español de Drogodependencias e outras Adiccións ten como finalidade a mellora da calidade técnica na definición e execución das políticas e actuacións estatais de control da oferta e redución da demanda de drogas, así como doutras adiccións, e dos seus prexudiciais efectos na vida das persoas e na sociedade,

que promova, coordine ou leve a cabo a Delegación do Goberno para o Plan nacional sobre drogas.

3. Son funcións do Consello Español de Drogodependencias e outras Adicións, as seguintes:

a) Actuar como órgano permanente de consulta e asesoramento técnico da Delegación do Goberno para o Plan nacional sobre drogas.

b) Propor á Delegación do Goberno para o Plan nacional sobre drogas a adopción de cantas medidas e actuacións estean relacionadas coas materias que constitúen os seus fins.

c) Calquera outra que lle atribúa o ordenamento xurídico.

4. Regulamentariamente determinaranse a composición e o funcionamento do Consello Español de Drogodependencias e outras Adicións garantindo en todo caso, en canto á súa composición, a presenza das administracións públicas con competencias en materia de control da oferta e redución da demanda de drogas e doutras adicións, da Fiscalía Xeral do Estado e dos principais axentes sociais implicados na prevención e no tratamento dos problemas relacionados coas drogodependencias e outras condutas adictivas.

5. A Delegación do Goberno para o Plan nacional sobre drogas do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade prestará ao Consello Español de Drogodependencias e outras Adicións o apoio necesario para o desempeño das súas funcións.

Artigo 21. *Consello da Xuventude de España.*

1. O Consello da Xuventude de España configúrase como unha entidade corporativa de base privada, dotada de personalidade xurídica, que ten por finalidade servir de vía de encontro, diálogo, participación e asesoramento nas políticas públicas en materia de xuventude, e que desempeñará as funcións que regulamentariamente se determinen para o cumprimento destes fins.

2. O Consello da Xuventude de España estará integrado por asociacións xuvenís, federacións constituídas por estas e seccións xuvenís das demais asociacións, sempre que reúnan os requisitos que regulamentariamente se establezan.

3. O Consello da Xuventude de España aprobará o seu regulamento de organización e funcionamento, que deberá ser autorizado polo órgano competente do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade, sempre que se axuste ás normas que regulamentariamente se aproben canto á súa composición e funcionamento.

Sección 7.ª Tribunal de Contas

Artigo 22. *Modificación da Lei 7/1988, do 5 de abril, de funcionamento do Tribunal de Contas.*

A Lei 7/1988, do 5 de abril, de funcionamento do Tribunal de Contas, queda modificada como segue:

Un. Engádesse un novo número 4 ao artigo 29, co seguinte contido:

«4. Non obstante o anterior, nas comunidades autónomas que non teñan establecido un órgano de control externo, o Tribunal de Contas poderá establecer seccións territoriais para o cumprimento das funcións propias.»

Dous. Engádesse unha nova disposición adicional décimo primeira, co seguinte contido:

«Disposición adicional décimo primeira. *Informe preceptivo.*

Someteranse a informe do Tribunal de Contas os anteproxectos de lei e os proxectos de disposicións regulamentarias que versen sobre o seu réxime xurídico ou sobre o exercicio das súas funcións fiscalizadora ou xurisdiccional.

O Tribunal de Contas emitirá o seu informe no prazo improrrogable de trinta días. Se na orde de remisión se fixer constar a urxencia do informe, o prazo será de quince días. Excepcionalmente, o órgano remitente poderá conceder unha prórroga do prazo, atendendo ás circunstancias do caso.

O Goberno remitirá este informe ás Cortes Xerais, no caso de se tratar de anteproxectos de lei.»

CAPÍTULO III

Medidas de simplificación administrativa para cidadáns e empresas

Sección 1.ª Deporte

Artigo 23. *Modificación da Lei 10/1990, do 15 de outubro, do deporte.*

Modifícase o número 4 do artigo 32 da Lei 10/1990, do 15 de outubro, do deporte, que queda redactado nos seguintes termos:

«4. Para a participación en calquera competición deportiva oficial, ademais do cumprimento dos requisitos específicos que se exixan en cada caso, de acordo co marco competencial vixente, será preciso estar en posesión dunha licenza deportiva autonómica, que será expedida polas federacións deportivas de ámbito autonómico que estean integradas na correspondente federación estatal, segundo as condicións e requisitos que se establecerán regulamentariamente. A licenza producirá efectos nos ámbitos estatal e autonómico, desde o momento en que se inscriba no rexistro da federación deportiva autonómica. As federacións deportivas autonómicas deberán comunicar á federación estatal correspondente as inscricións que practiquen, así como as modificacións desas inscricións; para estes efectos bastará coa remisión do nome e apelidos do titular, sexo, data de nacemento, número de DNI e número de licenza.

Sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, nos supostos de inexistencia de federación autonómica, imposibilidade material, cando así o determine a propia federación autonómica, ou cando a federación autonómica non se achar integrada na federación estatal, a expedición de licenzas será asumida pola federación correspondente de ámbito estatal. Tamén a esta lle corresponderá a expedición daquelas licenzas para as cales sexa necesario contar cun visado ou autorización previa da federación deportiva internacional correspondente e, en particular, cando así se deduza do disposto nos estatutos desas federacións internacionais.

Reglamentariamente determinaranse os criterios para fixar a repartición económica correspondente á contía global percibida polas federacións autonómicas pola expedición das licenzas, atendendo principalmente aos servizos reciprocamente prestados entre a federación estatal e as autonómicas e respectando a liberdade de cada federación autonómica para fixar e percibir a súa propia cota autonómica diferente. O acordo de repartición deberá ser adoptado na asemblea xeral respectiva e debe contar, ademais, co voto favorable de, ao menos, dous terzos dos responsables das federacións territoriais que sexan designados para estes efectos. Estas federacións deberán representar, pola súa vez, ao menos as dúas terceiras partes das licenzas desa modalidade deportiva. No suposto de que non se consiga chegar a un acordo para a determinación da contía económica

que corresponde a cada federación autonómica e á federación estatal, tal determinación será sometida á decisión dun órgano independente, cuxo presidente e demais membros serán designados de forma equilibrada polo Consello Superior de Deportes e polos representantes de todas as comunidades autónomas.

Corresponde ás federacións de ámbito estatal a elaboración e permanente actualización do censo de licenzas deportivas, que deberá estar ao dispor de todas as federacións autonómicas, as cales poderán dispor dos seus propios censos ou rexistros das licenzas que expidan, respectando en todo caso a lexislación en materia de protección de datos.

Estarán inhabilitados para obter unha licenza deportiva que faculte para participar nas competicións de calquera modalidade deportiva das referidas no parágrafo primeiro os deportistas e demais persoas doutros estamentos que fosen sancionados por dopaxe, tanto no ámbito autonómico como no estatal e no internacional, mentres se encontren cumprindo a sanción respectiva. Esta inhabilitación impedirá, igualmente, que o Estado ou que as comunidades autónomas competentes recoñezan ou manteñan a condición de deportista ou técnico de alto nivel. O Consello Superior de Deportes e as comunidades autónomas acordarán os mecanismos que permitan estender os efectos destas decisións aos ámbitos competenciais respectivos, así como dotar de recoñecemento mutuo as inhabilitacións para a obtención das licenzas deportivas que permitan participar en competicións oficiais. De igual forma e nos mesmos termos que o parágrafo anterior, non poderán obter licenza aquelas persoas que se encontren inhabilitadas, como consecuencia das infraccións previstas na Lei orgánica 3/2013, do 20 de xuño, de protección da saúde do deportista e de loita contra a dopaxe na actividade deportiva, e, se for o caso, na normativa autonómica vixente. Todo o disposto neste parágrafo se entenderá nos termos que estableza a lexislación vixente en materia de loita contra a dopaxe.

Os deportistas que traten de obter unha licenza deportiva poderán ser sometidos, con carácter previo á súa concesión, a un control de dopaxe, co fin de determinar o cumprimento dos requisitos establecidos nesta normativa.»

Sección 2.ª Sinatura electrónica

Artigo 24. Modificación da Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos.

A Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos, queda modificada como segue:

Un. Modifícase o número 2.b) do artigo 13, que queda redactado como segue:

«b) Sistemas de sinatura electrónica avanzada baseados en certificados electrónicos recoñecidos.

As administracións públicas deberán admitir todos os certificados recoñecidos incluídos na Lista de confianza de prestadores de servizos de certificación (TSL) establecidos en España, publicada na sede electrónica do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo.»

Dous. Suprímese o número 2 do artigo 15.

Sección 3.ª Notificacións

Artigo 25. *Modificación da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.*

Un. Modifícase o número 5 do artigo 59, que queda redactado nos seguintes termos:

«5. Cando os interesados nun procedemento sexan descoñecidos, se ignore o lugar da notificación ou o medio a que se refire o punto 1 deste artigo, ou ben cando, tentada a notificación, non se puidese practicar, a notificación farase por medio dun anuncio publicado no “Boletín Oficial del Estado”.

Así mesmo, previamente e con carácter facultativo, as administracións poderán publicar un anuncio no boletín oficial da comunidade autónoma ou da provincia, no taboleiro de edictos do concello do último domicilio do interesado ou do consulado ou sección consular da embaixada correspondente ou nos taboleiros a que se refire o artigo 12 da Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos.

As administracións públicas poderán establecer outras formas de notificación complementarias a través dos restantes medios de difusión, que non excluirán a obrigação de publicar o correspondente anuncio no “Boletín Oficial del Estado”.»

Dous. Introdúcese unha disposición adicional vixésimo primeira co seguinte contido:

«Disposición adicional vixésimo primeira. *Notificación por medio de anuncio publicado no “Boletín Oficial del Estado”.*

1. A axencia estatal Boletín Oficial do Estado porá ao dispor das diversas administracións públicas un sistema automatizado de remisión e xestión telemática para a publicación dos anuncios de notificación no “Boletín Oficial del Estado” previstos no artigo 59.5 desta lei e nesta mesma disposición adicional. Este sistema, que cumprirá co establecido na Lei 11/2007, do 22 de xuño, e na súa normativa de desenvolvemento, garantirá a celeridade na publicación dos anuncios, a súa correcta e fiel inserción, así como a identificación do órgano remitente.

2. Naqueles procedementos administrativos que contén con normativa específica, se concorreren os supostos previstos no artigo 59.5 desta lei, a práctica da notificación farase, en todo caso, mediante un anuncio publicado no “Boletín Oficial del Estado”, sen prexuízo de que previamente e con carácter facultativo poida realizarse na forma prevista pola normativa específica.

3. A publicación no “Boletín Oficial del Estado” dos anuncios a que se refiren os dous parágrafos anteriores efectuarase sen contraprestación económica ningunha por parte dos organismos que a solicitaron.»

Tres. Introdúcese unha disposición transitoria terceira co seguinte contido:

«Disposición transitoria terceira. *Réxime transitorio da notificación por medio de anuncios.*

O disposto no número 5 do artigo 59 e na disposición adicional vixésimo primeira resultará de aplicación a partir do 1 de xuño de 2015 tanto aos procedementos que se inicien con posterioridade a esa data como aos xa iniciados.»

Artigo 26. *Modificación da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.*

O artigo 112 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, quedará redactado como segue:

«1. Cando non sexa posible efectuar a notificación ao interesado ou ao seu representante por causas non imputables á Administración tributaria e tentada ao menos dúas veces no domicilio fiscal, ou no designado polo interesado se se trata dun procedemento iniciado por solicitude deste, faranse constar no expediente as circunstancias dos intentos de notificación. Será suficiente un só intento cando o destinatario conste como descoñecido nese domicilio ou lugar.

Neste suposto citarase o interesado ou o seu representante para seren notificados por comparecencia por medio de anuncios que se publicarán, por unha soa vez para cada interesado, no “Boletín Oficial del Estado”.

A publicación no “Boletín Oficial del Estado” efectuarase aos luns, mércores e venres de cada semana. Estes anuncios poderán exporse tamén na oficina da Administración tributaria correspondente ao último domicilio fiscal coñecido. No caso de que o último domicilio coñecido sexa no estranxeiro, o anuncio poderase expor no consulado ou sección consular da embaixada correspondente.

2. Na publicación constará a relación de notificacións pendentes con indicación do obrigado tributario ou o seu representante, o procedemento que as motiva, o órgano competente da súa tramitación e o lugar e prazo en que o destinatario deberá comparecer para ser notificado.

En todo caso, a comparecencia deberá producirse no prazo de 15 días naturais, contados desde o seguinte ao da publicación do anuncio no “Boletín Oficial del Estado”. Transcorrido este prazo sen comparecer, a notificación entenderase producida para todos os efectos legais no día seguinte ao do vencemento do prazo sinalado.

3. Cando o inicio dun procedemento ou calquera dos seus trámites se entendan notificados por non ter comparecido o obrigado tributario ou o seu representante, terase por notificado das sucesivas actuacións e dilixencias do procedemento e manterase o dereito que o asiste para comparecer en calquera momento del. Non obstante, as liquidacións que se diten no procedemento e os acordos de alleamento dos bens embargados deberán ser notificados conforme o establecido nesta sección.»

Artigo 27. *Modificación do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2004, do 5 de marzo.*

Modifícase a alínea b) do número 4, do artigo 29, do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado como segue:

«b) Cando non sexa posible realizar a notificación ao interesado ou ao seu representante por causas non imputables á Administración, e unha vez intentada por dúas veces, ou por unha soa se constar como descoñecido, farase constar así no expediente con expresión das circunstancias dos intentos de notificación. Nestes casos publicarase un anuncio no “Boletín Oficial del Estado”, no cal se indicará o lugar e o prazo de exposición pública da relación de titulares con notificacións pendentes.

Esta relación, na cal constará o procedemento que motiva a notificación, o órgano responsable da súa tramitación e o lugar e prazo en que o destinatario daquela deberá comparecer para ser notificado, exporase nos lugares destinados para o efecto no concello e na xerencia do Catastro correspondentes ao termo municipal en que se achen os inmobles, sen prexuízo da súa publicación na sede electrónica da Dirección Xeral do Catastro para a súa consulta individual. A

comparecencia deberá producirse no prazo de dez días contados desde o seguinte á publicación do anuncio no "Boletín Oficial del Estado".»

CAPÍTULO IV

Artigo 28. *Modificación da Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público.*

Un. Modifícase a alínea c) do número 1 do artigo 10, que queda redactada da seguinte forma:

«Artigo 10. *Funcionarios interinos.*

(...)

c) A execución de programas de carácter temporal, que non poderán ter unha duración superior a tres anos, ampliable até doce meses máis polas leis de función pública que se diten en desenvolvemento deste estatuto.»

Dous. Introdúcese un novo número 6 no artigo 10, coa seguinte redacción:

«Artigo 10. *Funcionarios interinos.*

(...)

6. O persoal interino cuxa designación sexa consecuencia da execución de programas de carácter temporal ou do exceso ou acumulación de tarefas por prazo máximo de seis meses, dentro dun período de doce meses, poderá prestar os servizos que se lle encomenden na unidade administrativa en que se produza o seu nomeamento ou noutras unidades administrativas en que desempeñe funcións análogas, sempre que, respectivamente, estas unidades participen no ámbito de aplicación do citado programa de carácter temporal, co límite de duración sinalado neste artigo, ou estean afectadas pola mencionada acumulación de tarefas.»

Tres. Modifícase a alínea k) do artigo 48, que queda redactada como segue:

«Os funcionarios públicos terán os seguintes permisos.

(...)

k) Por asuntos particulares, cinco días ao ano.»

Catro. Modifícase o número 3 do artigo 84, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 84. *A mobilidade voluntaria entre administracións públicas.*

(...)

3. Os funcionarios de carreira que obteñan destino noutra Administración pública a través dos procedementos de mobilidade quedarán respecto da súa Administración de orixe na situación administrativa de servizo noutras administracións públicas. Nos supostos de remoción ou supresión do posto de traballo obtido por concurso, permanecerán na Administración de destino, que deberá asignarlles un posto de traballo conforme os sistemas de carreira e provisión de postos vixentes na dita Administración.

No suposto de cesamento no posto obtido por libre designación, a Administración de destino, no prazo máximo dun mes contado desde o día seguinte ao do cesamento, poderá acordar a adscrición do funcionario a outro posto da dita Administración ou comunicarlle que non vai facer efectiva a adscrición. En todo caso, durante este período entenderase que continúa para todos os efectos en servizo activo nesa Administración.

Transcorrido o prazo citado sen que se acordase a súa adscrición a outro posto, ou recibida a comunicación de que non se vai facer efectiva, o funcionario deberá solicitar no prazo máximo dun mes o reingreso ao servizo activo na súa Administración de orixe, a cal deberá asignarlle un posto de traballo conforme os sistemas de carreira e provisión de postos vixentes nesa Administración, con efectos económicos e administrativos desde a data en que se solicitase o reingreso.

De non solicitarse o reingreso ao servizo activo no prazo indicado, será declarado de oficio en situación de excedencia voluntaria por interese particular, con efectos desde o día seguinte a aquel en que cesasen no servizo activo na Administración de destino.»

Cinco. Engádese unha disposición adicional décimo segunda, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo segunda. *Persoal militar que preste servizos na Administración civil.*

1. O persoal militar de carreira poderá prestar servizos na Administración civil nos termos que estableza cada Administración pública naqueles postos de traballo en que se especifique esta posibilidade, e dos cales resulten adxudicatarios, de acordo cos principios de mérito e capacidade, precedendo participación na correspondente convocatoria pública para a provisión deses postos, e precedendo o cumprimento dos requisitos que, se for o caso, poida establecer para este fin o Ministerio de Defensa.

2. Ao persoal militar que preste servizos na Administración civil seralle de aplicación a normativa propia desta en materia de xornada e horario de traballo; vacacións, permisos e licenzas e réxime disciplinario, ben que a sanción de separación do servizo soamente lla poderá impor o ministro de Defensa.

Non lles será de aplicación o previsto para promoción interna, carreira administrativa, situacións administrativas e mobilidade, sen prexuízo de que poidan participar nos procedementos de provisión doutros postos abertos a este persoal na Administración civil.

As retribucións que percibirán serán as retribucións básicas que lles correspondan na súa condición de militares de carreira e as complementarias correspondentes ao posto de traballo desempeñado. Os posibles ascensos que poidan producirse na súa carreira militar non significarán variación ningunha nas condicións retributivas do posto desempeñado.

O seu réxime de Seguridade Social será o que lles corresponda como militares de carreira.

Cando se produza o cesamento, remoción ou supresión do posto de traballo da Administración civil que viñesen desempeñando, deberán reincorporarse á Administración militar na situación que lles corresponda, sen que lles sexan de aplicación os criterios existentes nestes supostos para o persoal funcionario civil.»

Artigo 29. *Modificación da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar.*

Un. Modifícanse os números 1 e 2 e engádese un novo número 5 ao artigo 107, co cal os ditos números quedan redactados da seguinte forma:

«1. Os militares profesionais encontraranse nalgunha das seguintes situacións administrativas:

- a) Servizo activo.
- b) Servizos especiais.
- c) Excedencia.
- d) Suspensión de funcións.
- e) Suspensión de emprego.

- f) Reserva.
- g) Servizo na Administración civil.

2. Á situación administrativa de reserva e de servizo na Administración civil só poderán acceder os militares de carreira.

(...)

5. O militar que, encontrándose nas situacións administrativas contidas no número 1, alíneas c) e g), reingrese á situación de servizo activo e exerza algún dos empregos relacionados nos cadros de persoal regulamentarios do seu corpo e escala, permanecerá en exceso de cadro de persoal, só para os efectos de planificación do ciclo de ascensos, e producirase a amortización dos excedentes conforme o disposto no artigo 16.5 da presente lei no ciclo seguinte ao da súa incorporación.»

Dous. Modifícase o parágrafo primeiro do número 2 do artigo 110, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Os militares de carreira quedarán en situación de excedencia por prestación de servizos no sector público cando pasen á situación de servizo activo noutro corpo ou escala de calquera das administracións públicas ou pasen a prestar servizos nelas ou en organismos ou entidades do sector público e non lles corresponda quedar nas situacións de servizo activo, servizos especiais ou na situación de servizo na Administración civil, sempre que se trate do desempeño de postos con carácter de funcionario de carreira ou de persoal laboral fixo.»

Tres. Engádese un novo artigo 113 bis.

«Artigo 113 bis. *Servizo na Administración civil.*

1. Os militares de carreira que, en virtude dun procedemento de provisión de postos de traballo, obteñan destino na Administración civil serán declarados nesta situación administrativa.

O réxime xurídico de aplicación a este persoal será o previsto na Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público.

2. A mobilidade dos militares de carreira para a cobertura de postos de traballo na Administración civil estará sometida á condición da autorización previa do subsecretario de Defensa. Para poderen participar nos procedementos de provisión destes postos de traballo deberán contar con, ao menos, vinte anos de servizos e seralles de aplicación o disposto no parágrafo terceiro do número 2 do artigo 110.

3. Os militares de carreira que deixen de prestar servizo na Administración civil por calquera causa deberán solicitar o reingreso á situación de servizo activo no Ministerio de Defensa, salvo que, de conformidade coas disposicións desta lei, lles corresponda pasar á situación de reserva.»

Artigo 30. *Modificación da Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións:*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións:

Un. Modifícase a alínea b) do número 3 do artigo 17 nos seguintes termos:

«b) Requisitos que deberán reunir os beneficiarios para a obtención da subvención e, se for o caso, os membros das entidades mencionadas no número 2 e segundo parágrafo do número 3 do artigo 11 desta lei; diario oficial en que se publicará o extracto da convocatoria, por conduto da BDNS, unha vez que se

presentase ante esta o texto da convocatoria e a información requirida para a súa publicación; e forma e prazo en que deben presentarse as solicitudes.»

Dous. Modifícase o artigo 18 co seguinte contido:

«Artigo 18. *Publicidade das subvencións.*

1. A Base de datos nacional de subvencións operará como sistema nacional de publicidade de subvencións.

2. Para tales efectos, as administracións concedentes deberán remitir á Base de datos nacional de subvencións información sobre as convocatorias e as resolucións de concesión ditadas nos termos establecidos no artigo 20.

3. Os beneficiarios deberán dar publicidade das subvencións e axudas percibidas nos termos e condicións establecidos na Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno. No caso de que se faga uso da previsión contida no artigo 5.4 da citada lei, a Base de datos nacional de subvencións servirá de medio electrónico para o cumprimento das obrigacións de publicidade.

4. Os beneficiarios deberán dar a adecuada publicidade do carácter público do financiamento de programas, actividades, investimentos ou actuacións de calquera tipo que sexan obxecto de subvención, nos termos regulamentariamente establecidos.»

Tres. Modifícase o artigo 20 nos seguintes termos:

«Artigo 20. *Base de datos nacional de subvencións (BDNS).*

1. A Base de datos nacional de subvencións ten por finalidade promover a transparencia, servir como instrumento para a planificación das políticas públicas, mellorar a xestión e colaborar na loita contra a fraude de subvencións e axudas públicas.

2. A base de datos recollerá información das subvencións; regulamentariamente poderá establecerse a inclusión doutras axudas cando o seu rexistro contribúa aos fins da base de datos, ao cumprimento das exixencias da Unión Europea ou á coordinación das políticas de cooperación internacional e demais políticas públicas de fomento.

O contido da base de datos incluirá, ao menos, referencia ás bases reguladoras da subvención, convocatoria, programa e crédito orzamentario a que se imputan, obxecto ou finalidade da subvención, identificación dos beneficiarios, importe das subvencións outorgadas e efectivamente percibidas, resolucións de reintegros e sancións impostas.

Igualmente conterá a identificación das persoas ou entidades incursoas nas prohibicións establecidas na alíneas a) e h) do número 2 do artigo 13. A inscrición permanecerá rexistrada na BDNS até transcorrerem 10 anos desde a data de finalización do prazo de prohibición.

3. A Intervención Xeral da Administración do Estado é o órgano responsable da administración e custodia da BDNS e adoptará as medidas necesarias para garantir a confidencialidade e seguranza da información.

4. Estarán obrigados a subministrar información as administracións, organismos e entidades determinados no artigo 3; os consorcios, mancomunidades ou outras personificacións públicas creadas por varias administracións públicas regulados no artigo 5; as entidades que segundo esta ou outras leis deban subministrar información á base de datos e os organismos que regulamentariamente se determinen en relación coa xestión de fondos da Unión Europea e outras axudas públicas.

Serán responsables de subministrar a información de forma exacta, completa, en prazo e respectando o modo de envío establecido:

- a) No sector público estatal, os titulares dos órganos, organismos e demais entidades que concedan as subvencións e axudas contidas na base de datos.
- b) Nas comunidades autónomas, a Intervención Xeral da Comunidade Autónoma ou órgano que designe a propia comunidade autónoma.
- c) Nas entidades locais, a intervención ou órgano que designe a propia entidade local.

A prohibición de obter subvencións prevista nas alíneas a) e h) do número 2 do artigo 13 será comunicada á BDNS polo tribunal que ditase a sentenza ou pola autoridade que impuxese a sanción administrativa; a comunicación deberá concretar as datas de inicio e finalización da prohibición ditada; para os casos en que non sexa así, instrumentarase regulamentariamente o sistema para a súa determinación e rexistro na base de datos.

A cesión de datos de carácter persoal que, en virtude dos parágrafos precedentes, debe efectuarse á Intervención Xeral da Administración do Estado non requirirá o consentimento do afectado. Neste ámbito non será de aplicación o disposto no número 1 do artigo 21 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal.

5. A información incluída na Base de datos nacional de subvencións terá carácter reservado, sen que poida ser cedida ou comunicada a terceiros salvo que a cesión teña por obxecto:

- a) A colaboración coas administracións públicas e os órganos da Unión Europea para a loita contra a fraude na obtención ou percepción de axudas ou subvencións a cargo de fondos públicos ou da Unión Europea.
- b) A investigación ou persecución de delitos públicos polos órganos xurisdiccionais ou o Ministerio Público.
- c) A colaboración coas administracións tributaria e da Seguridade Social no ámbito das súas competencias.
- d) A colaboración coas comisións parlamentarias de investigación no marco legalmente establecido.
- e) A colaboración co Tribunal de Contas ou órganos de fiscalización externa das comunidades autónomas no exercicio das súas funcións.
- f) A colaboración coa Comisión de Vixilancia de Actividades de Financiamento do Terrorismo no exercicio das súas funcións de acordo co previsto no artigo 8 da Lei 12/2003, do 21 de maio, de bloqueo do financiamento do terrorismo.
- g) A colaboración co Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias no cumprimento das funcións que lle atribúe o artigo 45.4 da Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e a financiamento do terrorismo.
- h) A colaboración co Defensor do Pobo e institucións análogas das comunidades autónomas no exercicio das súas funcións.
- i) A colaboración coa Comisión Nacional de Defensa dos Mercados e a Competencia para a análise das axudas públicas desde a perspectiva da competencia.

Nestes casos, a cesión de datos será realizada preferentemente mediante a utilización de medios electrónicos e debe garantir a identificación dos destinatarios e a adecuada motivación do seu acceso.

Poderase denegar ao interesado o dereito de acceso, rectificación e cancelación cando este obstaculice as actuacións administrativas tendentes a asegurar o cumprimento das obrigacións en materia de subvencións e, en todo caso, cando o afectado sexa obxecto de actuacións de comprobación ou control.

6. Dentro das posibilidades de cesión previstas en cada caso, instrumentarase a interrelación da Base de datos nacional de subvencións con outras bases de datos, para a mellora na loita contra a fraude fiscal, de Seguridade Social ou de subvencións e axudas de Estado ou outras axudas. En calquera caso, deberá asegurarse o acceso, a integridade, a dispoñibilidade, a autenticidade, a confidencialidade, a rastrexabilidade e a conservación dos datos cedidos.

7. As autoridades e o persoal ao servizo das administracións públicas que teñan coñecemento dos datos contidos na base de datos estarán obrigados ao máis estrito e completo segredo profesional respecto deles. Con independencia das responsabilidades penais ou civís que puideren corresponder, a infracción deste particular deber de segredo considerárase sempre falta disciplinaria moi grave.

8. En aplicación dos principios recollidos na Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno, a BDNS operará como sistema nacional de publicidade das subvencións. Para tales efectos, e para garantir o dereito dos cidadáns a coñecer todas as subvencións convocadas en cada momento e para contribuír aos principios de publicidade e transparencia, a Intervención Xeral da Administración do Estado publicará na súa páxina web os seguintes contidos:

a) As convocatorias de subvencións; para tales efectos, en todas as convocatorias suxeitas a esta lei as administracións concedentes comunicarán á Base de datos nacional de subvencións o texto da convocatoria e a información requirida pola base de datos. A BDNS dará traslado ao diario oficial correspondente do extracto da convocatoria, para a súa publicación, que terá carácter gratuíto. A convocatoria dunha subvención sen seguir o procedemento indicado será causa de anulabilidade da convocatoria.

b) As subvencións concedidas; para a súa publicación, as administracións concedentes deberán remitir á Base de datos nacional de subvencións as subvencións concedidas con indicación, segundo cada caso, da convocatoria, o programa e crédito orzamentario a que se imputen, o beneficiario, a cantidade concedida e o obxectivo ou finalidade da subvención con expresión dos distintos programas ou proxectos subvencionados. Igualmente deberá informarse, cando corresponda, sobre o compromiso asumido polos membros determinados no número 2 e no segundo parágrafo do número 3 do artigo 11 e, en caso de subvencións plurianuais, sobre a distribución por anualidades. Non serán publicadas as subvencións concedidas cando a publicación dos datos do beneficiario en razón do obxecto da subvención poida ser contraria ao respecto e salvagarda da honra, á intimidade persoal ou familiar das persoas físicas en virtude do establecido na Lei orgánica 1/1982, do 5 de maio, de protección civil do dereito á honra, á intimidade persoal e familiar e á propia imaxe, e fose previsto na súa normativa reguladora. O tratamento dos datos de carácter persoal soamente poderá efectuarse se é necesario para a satisfacción do interese lexítimo perseguido polo responsable do tratamento ou polo terceiro ou terceiros a que se comuniquen os datos, sempre que non prevaleza o interese ou os dereitos e liberdades fundamentais do interesado que requiran protección conforme o artigo 1.1 da Directiva 95/46/CE.

c) A información que publiquen as entidades sen ánimo de lucro utilizando a BDNS como medio electrónico previsto no segundo parágrafo do artigo 5.4 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno.

Os responsables de subministrar a información conforme o número 4 deste artigo deberán comunicar á BDNS a información necesaria para dar cumprimento ao previsto neste número.

9. A Base de datos nacional de subvencións poderá subministrar información pública sobre as sancións firmes impostas por infraccións moi graves. En concreto, publicarase o nome e apelidos ou a denominación ou razón social do suxeito infractor, a infracción cometida, a sanción que se impuxo e a subvención a que se refire, sempre que así se recolla expresamente na sanción imposta e durante o tempo que así se estableza.

10. A Intervención Xeral da Administración do Estado ditará as instrucións oportunas para concretar os datos e os documentos integrantes da Base de datos nacional de subvencións, os prazos e procedementos de remisión da información, incluídos os electrónicos, así como a información que sexa obxecto de publicación para cofecemento xeral e o prazo da súa publicación, que se fixarán de modo que se promova o exercicio dos seus dereitos por parte dos interesados.»

Catro. Modifícase o primeiro parágrafo do número 2 do artigo 23 co seguinte contido:

«2. A iniciación de oficio realizarase sempre mediante convocatoria aprobada polo órgano competente, que desenvolverá o procedemento para a concesión das subvencións convocadas segundo o establecido neste capítulo e de acordo cos principios da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común. A convocatoria deberá publicarse na BDNS e un extracto dela no “Boletín Oficial del Estado” de acordo co procedemento establecido no artigo 20.8. A convocatoria terá necesariamente o seguinte contido:

(...)»

Cinco. Engádesse un novo número 5 ao artigo 47 coa seguinte redacción:

«5. A cesión de datos de carácter persoal que se deba efectuar á Intervención Xeral da Administración do Estado para o exercicio das súas funcións de control financeiro conforme o disposto no artigo anterior, nos números anteriores deste artigo ou noutra norma de rango legal, non requirirá o consentimento do afectado. Neste ámbito non será de aplicación o disposto no número 1 do artigo 21 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal.»

Seis. Insírese unha nova alínea f) no artigo 57, e o seu contido actual pasa a recollerse na alínea g):

«f) A falta de subministración de información por parte das administracións, organismos e demais entidades obrigados a subministrar información á Base de datos nacional de subvencións.»

Sete. Modifícase o artigo 62 engadíndolle un número 3:

«3. Cando as administracións, organismos ou entidades mencionados no número 20.3 non cumpran coa obrigaición de subministración de información, imporase unha multa, logo de apercibimento, de 3000 euros, que poderá reiterarse mensualmente até que se cumpra coa obrigaición.

En caso de que o incumprimento se produza nun órgano da Administración xeral do Estado, será de aplicación o réxime sancionador para infraccións graves previsto na Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno, e a instrución do procedemento sancionador corresponderá ao órgano competente do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.»

Oito. Engádesse un novo número 3 ao artigo 63 co seguinte contido:

«3. O órgano competente para impor estas sancións poderá acordar a súa publicidade na Base de datos nacional de subvencións.»

Nove. Engádesse un novo número 4 ao artigo 66 coa seguinte redacción:

«4. O expediente sancionador por incumprimento da obrigaón de subministración de información á Base de datos nacional de subvencións mencionado no número 3 do artigo 62 será iniciado por acordo do interventor xeral da Administración do Estado e a resolución será competencia do ministro de Facenda e Administracións Públicas. Non obstante, cando o responsable da infracción sexa un órgano da Administración xeral do Estado, os órganos competentes serán os establecidos no artigo 31 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo Goberno, e a instrución corresponderá ao órgano competente do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.»

Dez. Engádesse unha nova disposición adicional vixésimo cuarta co seguinte contido:

«Disposición adicional vixésimo cuarta. *Colaboración do Ministerio de Xustiza coa Intervención Xeral da Administración do Estado.*

O Ministerio de Xustiza proporcionará á Base de datos nacional de subvencións, establecendo as medidas de seguranza oportunas, a información referida ás penas e medidas de prohibición de acceso a subvencións contida no Rexistro Central de Penados e no Rexistro Central de Medidas Cautelares, Requisitorias e Sentenzas Non Firmes, sen que para isto sexa preciso requirir a autorización dos interesados. A partir da súa posta en marcha, a obrigaón imposta aos tribunais no artigo 20.4 será instrumentada a través desta medida.»

Disposición adicional primeira. *Supresión do organismo autónomo Consello da Xuventude de España.*

1. Queda suprimido o organismo autónomo Consello da Xuventude de España, creado pola Lei 18/1983, do 16 de novembro, sen prexuízo do disposto na disposición transitoria primeira.

2. O Instituto da Xuventude subrógase nos bens, dereitos e obrigaóns do organismo autónomo que se suprime.

3. Os empregados públicos do extinto organismo autónomo Consello da Xuventude de España integraranse na súa totalidade no Instituto da Xuventude.

Disposición adicional segunda. *Supresión de diversos órganos colexiados adscritos ao Plan nacional sobre drogas.*

Quedan suprimidos os seguintes órganos colexiados adscritos ao Plan nacional sobre drogas, sen prexuízo do disposto na disposición transitoria segunda:

1. Grupo Interministerial para o Plan Nacional sobre Drogas, regulado no Real decreto 1116/2006, do 2 de outubro, polo que se determina a composición e estrutura do Grupo Interministerial para o Plan Nacional sobre Drogas.

2. Consello Asesor do Observatorio Español da Droga e as Toxicomanías, regulado na Orde do 24 de novembro de 1998 pola que se regulan as funcións, composición e estrutura do Consello Asesor do Observatorio Español da Droga e as Toxicomanías.

Disposición adicional terceira. *Supresión de observatorios no ámbito da saúde.*

Quedan suprimidos os seguintes observatorios no ámbito da saúde, sen prexuízo do disposto na disposición transitoria segunda:

1. O Observatorio do Sistema Nacional de Saúde, previsto no artigo 63 da Lei 16/2003, do 28 de maio, de cohesión e calidade do Sistema nacional de saúde.

2. O Observatorio para a Prevención do Tabaquismo, previsto no artigo 16 da Lei 28/2005, do 26 de decembro, de medidas sanitarias fronte ao tabaquismo e reguladora da venda, a subministración, o consumo e a publicidade dos produtos do tabaco, e creado por Acordo do Consello de Ministros do 28 de xullo de 2006.

3. O Observatorio de Saúde da Muller, creado por Acordo do Consello de Ministros do 5 de marzo de 2003.

4. O Observatorio de Saúde e Cambio Climático, creado por Acordo do Consello de Ministros do 24 de abril de 2009.

Disposición adicional cuarta. *Supresión da Comisión interministerial para o estudo dos asuntos con transcendencia orzamentaria para o equilibrio financeiro do Sistema nacional de saúde ou implicacións económicas significativas.*

Queda suprimida a Comisión interministerial para o estudo dos asuntos con transcendencia orzamentaria para o equilibrio financeiro do Sistema nacional de saúde ou implicacións económicas significativas, prevista na disposición derradeira segunda da Lei 16/2003, do 28 de maio, de cohesión e calidade do Sistema nacional de saúde.

Disposición adicional quinta. *Supresión da Dirección Xeral para a Igualdade de Oportunidades e do Consello Reitor do Instituto da Muller.*

1. Queda suprimida a Dirección Xeral para a Igualdade de Oportunidades, cuxas funcións serán asumidas polo Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades. As referencias feitas a esta dirección xeral polo ordenamento xurídico entenderanse realizadas ao Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades.

2. Suprímese o Consello Reitor do Instituto da Muller e todas as funcións que este órgano teña atribuídas serán asumidas pola Dirección do Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades.

Disposición adicional sexta. *Achegas aos consorcios en que participa o Estado.*

Cando a Administración xeral do Estado ou calquera das súas entidades ou organismos vinculados ou dependentes sexan membros dun consorcio, non estarán obrigados a efectuar a achega ao fondo patrimonial ou o financiamento a que se comprometesen para o exercicio corrente se algún dos demais membros do consorcio non realizou a totalidade das súas achegas en diñeiro correspondentes a exercicios anteriores ás cales estean obrigados.

Disposición adicional sétima. *Encomenda xeral para a prestación de servizos de administración electrónica pola Fábrica Nacional de Moeda e Timbre-Real Casa da Moeda no ámbito da Administración xeral do Estado.*

Un. Co obxecto de racionalizar o seu gasto, a prestación dos servizos de certificación, sinatura e de administración electrónica que a entidade pública empresarial Fábrica Nacional de Moeda e Timbre-Real Casa da Moeda vén realizando no ámbito da Administración xeral do Estado, así como no dos organismos e entidades públicas vinculadas ou dependentes dela, instrumentarase, con vixencia durante os anos 2014 e 2015, a través dunha encomenda xeral que realizará o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.

Nesta encomenda xeral unificaranse, sen solución de continuidade, as diferentes encomendas que a entidade ten formalizadas e en vigor nese ámbito; todo isto, sen prexuízo de que os órganos e organismos públicos encomendantes poidan acordar, ao vencemento das respectivas encomendas vixentes, a extinción delas ou a súa prórroga, ou a contratación con entidades públicas ou privadas distintas á entidade encomendataria. A esta encomenda poderán incorporarse, ademais, outros servizos ou funcionalidades derivados do desenvolvemento da Administración electrónica, se así o acordar o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.

Dous. O importe total da encomenda referida no número anterior deberá ser, en todo caso, inferior á suma das diferentes encomendas de xestión vixentes que a entidade ten subscritas individualmente con cada un dos órganos, entidades e organismos públicos vinculados ou dependentes da Administración xeral do Estado, que se inclúan no ámbito da encomenda xeral, salvo que se inclúsen novos servizos ou funcionalidades non previstas, ou se preste servizo a órganos, entidades e organismos actualmente non vinculados a través de encomendas vixentes.

Ao expediente ou expedientes que se tramiten con motivo da formalización ou, se for o caso, modificación da encomenda xeral, deberáselles incorporar un certificado que expedirá o órgano encomendante acreditativo da observancia do disposto no parágrafo anterior.

As tarifas aplicables a esta actividade da entidade aprobaranse de conformidade co disposto no estatuto da entidade, aprobado polo Real decreto 1114/1999, do 25 de xuño.

Tres. A entidade percibirá, de acordo coas tarifas establecidas, a contraprestación pola actividade realizada directamente dos departamentos e centros directivos destinatarios desta actividade ou, se for o caso, dos organismos públicos correspondentes.

Catro. O Goberno poderá acordar a prórroga da encomenda xeral sempre que as condicións que a motivaron se manteñan en exercicios posteriores a 2015.

Disposición adicional oitava. *Aplicación do artigo 13.2 da Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos, a determinados órganos da Administración xeral do Estado.*

1. Durante un período transitorio de dous anos, poderán seguir utilizándose certificados non recoñecidos nos procedementos e servizos do Servizo Público de Emprego Estatal e das entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social, dispoñibles na sede electrónica do Ministerio de Emprego e Seguridade Social, existentes na data de entrada en vigor desta lei, sen que, durante o referido prazo, lles resulte aplicable o disposto no artigo 13.2 da Lei 11/2007, do 22 de xuño, respecto á admisión dos certificados recoñecidos incluídos na lista de servizos de confianza.

2. O Servizo Público de Emprego Estatal e as entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social poderán exixir a acreditación previa ante as súas oficinas da identidade e, se for o caso, relación de representación dos interesados para a realización de trámites por vía electrónica nos procedementos que así o requiran.

Disposición adicional novena. *Integración de fundacións en organismos públicos.*

A integración de fundacións en organismos públicos autorizada no artigo 4 materializarase nos termos fixados no Acordo de Consello de Ministros do 20 de setembro de 2013, publicado mediante Orde HAP/1816/2013, do 2 de outubro, sen prexuízo do previsto nesta lei respecto dos organismos Programas Educativos Europeos e ANACA.

Disposición adicional décima. *Rexistro de Vehículos do Sector Público Estatal.*

1. Créase o Rexistro de Vehículos do Sector Público Estatal, que ten por obxecto agrupar e unificar nun só arquivo todos os vehículos pertencentes a ese sector.

2. Estarán incluídos no Rexistro todos os vehículos da Administración xeral do Estado e dos organismos e entidades que integran o sector público estatal, definido no artigo 2 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria.

3. Quedan excluídos os vehículos das Forzas Armadas e os das Forzas e Corpos de Seguridade do Estado, sempre que se trate de vehículos adscritos ao exercicio de funcións propias e específicas de tales forzas ou corpos.

4. A xestión do Rexistro corresponderá ao organismo autónomo Parque Móbil do Estado.

5. Os responsables da xestión ou administración dos vehículos deberán solicitar a súa inscrición no Rexistro no prazo de seis meses a partir da aprobación da orde do

ministro de Facenda e Administracións Públicas que se dite en desenvolvemento do previsto nesta disposición.

6. A adquisición por compra, *renting*, *leasing* ou calquera outro negocio xurídico asimilado que realicen os suxeitos a que se refire o número 2 desta disposición deberá ser autorizada, con carácter previo, pola Dirección Xeral do Parque Móbil do Estado, que, para estes efectos, exercerá funcións de homologación de servizos canto á determinación dos modelos, características e tipos de vehículos.

Disposición adicional décimo primeira. *Incremento do gasto público.*

As medidas incluídas nesta norma non poderán supor incremento de dotacións nin de retribucións nin doutros gastos de persoal e o funcionamento dos diferentes órganos entes e organismos terá que realizarse cos medios materiais e persoais de que dispón actualmente o organismo ou ente que se integra e o organismo en que será integrado. Os órganos, organismos e entes dotaranse exclusivamente mediante a incorporación de efectivos dos propios organismos e entes afectados en cada caso ou mediante a correspondente redistribución de efectivos de calquera ente ou organismo público.

Disposición adicional décimo segunda. *Límites ao permiso por asuntos particulares derivados dos acordos, pactos e convenios subscritos polas administracións públicas.*

A limitación que o número tres do artigo 8 do Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, de medidas para garantir a estabilidade orzamentaria e de fomento da competitividade, establece respecto aos convenios, pactos e acordos para o persoal funcionario e laboral das administracións públicas e os seus organismos e entidades, vinculados ou dependentes delas, debe entenderse referida á nova redacción dada ao artigo 48, alínea k), da Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público, pola presente lei.

Disposición adicional décimo terceira. *Eficiencia enerxética nas adquisicións das administracións públicas integradas no sector público estatal.*

1. As administracións públicas a que se refire o número 2 do artigo 3 do texto refundido da Lei de contratos do sector público, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2011, do 14 de novembro, que pertencen ao sector público estatal só poderán adquirir bens, servizos e edificios que teñan un alto rendemento enerxético, na medida que isto sexa coherente coa rendibilidade, a viabilidade económica, a sustentabilidade nun senso máis amplo, a idoneidade técnica, así como unha competencia suficiente, segundo o indicado no anexo desta lei.

A obrigaçión establecida no parágrafo anterior será aplicable aos contratos de subministración, de servizos e de obras cuxo resultado sexa a construción dun edificio, sempre que tales contratos sexan dun valor estimado igual ou superior aos limiares dos contratos que determinan a suxeición a unha regulación harmonizada establecidos nos artigos 14, 15 e 16 do texto refundido da Lei de contratos do sector público. Igualmente, será aplicable á adquisición ou arrendamento de edificios.

2. A obrigaçión a que se refire o número 1 será aplicable aos contratos das Forzas Armadas unicamente na medida en que a súa aplicación non dea lugar a conflito ningún coa súa natureza e cos obxectivos básicos das súas actividades. A obrigaçión non se aplicará aos contratos de subministración de equipamento militar, entendendo por tal o equipamento especificamente deseñado ou adaptado para fins militares destinado a ser utilizado como armas, municións ou material de guerra, cuxa contratación está regulada na Lei 24/2011, do 1 de agosto, de contratos do sector público nos ámbitos da defensa e seguridade.

3. O Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo impulsará actuacións encamiñadas a conseguir que as distintas entidades do sector público autonómico e local adquiran bens, servizos e edificios con alto rendemento enerxético.

Igualmente, os ministerios de Industria, Enerxía e Turismo, e de Facenda e Administracións Públicas levarán a cabo as actuacións necesarias para facilitar que os órganos de contratación, nas licitacións para contratos de servizos cunha compoñente enerxética importante, poidan avaliar a posibilidade de celebrar contratos de rendemento enerxético a longo prazo que permitan valorar o aforro enerxético computado no período total de duración do contrato. Para estes efectos facilitarán aos órganos de contratación, mediante a publicación na plataforma de contratación do sector público, ferramentas metodolóxicas para realizar a avaliación, así como modelos de contrato e cláusulas administrativas de contido xurídico que deban conter os pregos que rexan a licitación deste tipo de contratos.

4. Sen prexuízo do disposto no número 1, ao adquirir un paquete de produtos aos cales se aplique, no seu conxunto, un acto delegado adoptado en virtude da Directiva 2010/30/UE, as administracións públicas a que se refire esta disposición poderán exixir que a eficiencia enerxética agregada teña primacía sobre a eficiencia enerxética dos produtos dese paquete considerados por separado, adquirindo o paquete de produtos que cumpra o criterio de pertenza á clase de eficiencia enerxética máis alta.

Disposición transitoria primeira. *Continuación de funcións polo organismo autónomo Consello da Xuventude de España.*

1. No prazo máximo de seis meses desde a entrada en vigor desta lei constituirase a entidade corporativa de base privada prevista no artigo 21. Até se constituír a referida entidade corporativa de base privada, o organismo autónomo Consello da Xuventude de España a que se refire a disposición adicional primeira continuará a desempeñar as súas funcións de conformidade coas súas normas de creación e funcionamento.

Durante este período, os membros do organismo autónomo Consello da Xuventude de España permanecerán no seu cargo en funcións.

2. A formulación e aprobación das contas anuais do organismo autónomo Consello da Xuventude de España e a súa rendición ao Tribunal de Contas nos termos que se establecen na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, corresponderá aos contadantes dese organismo, ou ao director xeral do Instituto da Xuventude no caso de que xa se constituíse a entidade corporativa de base privada.

3. As operacións executadas polo Instituto da Xuventude correspondentes ao organismo autónomo suprimido Consello da Xuventude de España rexistraranse na contabilidade e no orzamento do organismo autónomo Consello da Xuventude de España en canto non se modifique o orzamento do Instituto da Xuventude para incorporar os correspondentes créditos do organismo autónomo Consello da Xuventude de España.

4. Formularase unha conta do exercicio en que se extinga o organismo autónomo Consello da Xuventude de España correspondente ás operacións realizadas por este e ás indicadas no número 3 anterior, e procederase tamén á súa rendición ao Tribunal de Contas nos termos que se establecen na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria. Esta conta será independente da conta que debe render o Instituto da Xuventude.

Disposición transitoria segunda. *Continuación de funcións polos órganos que se suprimen.*

1. Os órganos colexiados adscritos ao Plan nacional sobre drogas a que se refire a disposición adicional segunda seguirán desempeñando as súas funcións, de conformidade coa súa normativa reguladora, até o momento da constitución do Consello Español de Drogodependencias e outras Adicións creado no artigo 20 desta lei.

2. Os observatorios no ámbito da saúde a que se refire a disposición adicional terceira seguirán a desempeñar as súas funcións, de conformidade coas súas normas de creación e funcionamento, até o momento da constitución do Observatorio de Saúde previsto no artigo 63 da Lei 16/2003, do 28 de maio, de cohesión e calidade do Sistema nacional de saúde, na súa nova redacción dada polo artigo 19 desta lei.

Disposición transitoria terceira. *Réxime transitorio de rendición de contas anuais do exercicio 2013 dos organismos do Ministerio de Defensa.*

A formulación e aprobación das contas anuais do exercicio 2013 de SMC e Cehipar e a súa rendición ao Tribunal de Contas nos termos que se establecen na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, corresponderá aos directores xerais dos organismos Invied e INTA.

Disposición transitoria cuarta. *Órganos directivos da Dirección Xeral para a Igualdade de Oportunidades.*

Os órganos directivos da Dirección Xeral para a Igualdade de Oportunidades pasan a depender directamente da Dirección do Instituto da Muller e para a Igualdade de Oportunidades e conservarán a súa actual denominación, estrutura e funcións en canto non se realicen as oportunas modificacións orgánicas nos reais decretos de estrutura do citado organismo autónomo e do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade.

Disposición transitoria quinta. *Notificacións no ámbito tributario.*

O artigo 112 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, na redacción que resulta da presente lei, aplicarase a todas as notificacións que deban practicar as administracións tributarias a partir da entrada en vigor, aínda que os procedementos tributarios se iniciasen con anterioridade.

Disposición transitoria sexta. *Réxime transitorio da aplicación de medidas de eficiencia enerxética.*

O previsto na disposición adicional décimo terceira será de aplicación aos expedientes de contratación e de adquisicións e arrendamento de inmobles que se inicien a partir da entrada en vigor da presente lei.

Para estes efectos, entenderase como data de iniciación do expediente a publicación da correspondente convocatoria para a adxudicación do contrato ou en ausencia de convocatoria a de aprobación dos correspondentes pregos ou documentos equivalentes.

Disposición transitoria sétima. *Notificacións catastrais.*

A nova regulación das notificacións catastrais nos procedementos de valoración colectiva de carácter xeral e parcial prevista no artigo 29, número 4, do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2004, do 5 de marzo, na redacción que resulta da presente lei, aplicarase ás notificacións que se deban practicar a partir do día 1 de xuño de 2015, aínda que os procedementos de que deriven se iniciasen con anterioridade.

Disposición transitoria oitava. *Licenza deportiva única.*

Aquelas federacións que, no momento da entrada en vigor desta lei, incorporasen aos seus estatutos a expedición de licenzas de acordo co disposto no artigo 23 ou contasen xa cun sistema de expedición de licenza única, poderán manter o sistema de repartición económica e de expedición que viñesen aplicando, sempre que fose aprobado por maioría absoluta dos votos da súa correspondente asemblea xeral, e deben contar, ademais, co voto favorable de, ao menos, a maioría absoluta dos responsables das federacións territoriais que sexan designados para estes efectos. Estas federacións, pola súa vez, deberán sumar ao menos a maioría absoluta das licenzas totais da correspondente federación estatal nesa modalidade deportiva. En tal caso, serán necesarias idénticas maiorías para modificar posteriormente o dito sistema de repartición económica.

Disposición transitoria novena. *Réxime aplicable ao cesamento dos funcionarios de carreira que obtivesen un posto de traballo polo procedemento de libre designación noutra Administración pública con anterioridade á entrada en vigor desta lei.*

O previsto no artigo 28, número catro, desta lei, polo que se modifica o artigo 84.3 da Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público, no relativo á obrigación da Administración de orixe de asignar un posto de traballo a aqueles funcionarios de carreira pertencentes a ela que cesasen nun posto de traballo noutra Administración pública obtido polo procedemento de libre designación, será de aplicación aos funcionarios de carreira que obteñan un posto de traballo polo dito procedemento noutra Administración pública a partir da entrada en vigor desta lei.

Neste senso, os funcionarios de carreira que obtiveron un posto de traballo polo procedemento de libre designación noutra Administración pública antes da entrada en vigor desta reforma e foron cesados nese posto ou este foi obxecto de supresión, permanecerán na Administración de destino, que deberá asignarlles un posto de traballo conforme os sistemas de carreira e provisión de postos vixentes na dita Administración.

Disposición transitoria décima. *Réxime transitorio.*

As modificacións introducidas no artigo 30 (de modificación da Lei 38/2003) entrarán en vigor tres meses despois da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

A modificación recollida no artigo 20.8 e as correlativas dos artigos 17.3.b, 18 e 23.2, serán de aplicación ás subvencións convocadas ou concedidas a partir do 1 de xaneiro de 2016.

Non obstante, para efectos de dar cumprimento á previsión recollida no artigo 10 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno, en referencia ao establecido no seu artigo 8.1.c), a Base de datos nacional de subvencións dará publicidade ás subvencións e axudas públicas concedidas a partir de 2014 pola Administración xeral do Estado e os seus organismos e entidades vinculantes ou dependentes, con indicación da convocatoria, beneficiario e importe concedido a partir da entrada en vigor do citado artigo 10.

Disposición derogatoria. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións se opoñan á presente lei e, especificamente:

– A Lei do 3 de xuño de 1940, pola que se constitúe en institución autónoma, con personalidade xurídica e patrimonio propios, dependente do Ministerio de Asuntos Exteriores, a Obra Pía dos Santos Lugares, e se reorganiza a súa xunta de padroado.

– A Orde do Ministerio da Gobernación, do 23 de marzo de 1960, sobre reorganización da Obra Asistencial Familiar da Provincia de Sevilla, e o Regulamento do 5 de febreiro de 1938, para a aplicación do Bando do xeneral xefe do Exército do Sur, do 14 de decembro de 1936.

– A Lei 18/1983, do 16 de novembro, de creación do organismo autónomo Consello da Xuventude de España.

– A disposición derradeira segunda da Lei 16/2003, do 28 de maio, de cohesión e calidade do Sistema nacional de saúde.

– O artigo 16 da Lei 28/2005, do 26 de decembro, de medidas sanitarias fronte ao tabaquismo e reguladora da venda, a subministración, o consumo e publicidade dos produtos do tabaco.

– A disposición adicional décimo sexta da Lei orgánica 4/2007, do 12 de abril, pola que se modifica a Lei orgánica 6/2001, de universidades.

– A disposición adicional quinta do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2004, do 5 de marzo.

– A disposición adicional primeira da Lei 3/2014, do 27 de marzo, pola que se modifica o texto refundido da Lei xeral para a defensa dos consumidores e usuarios e outras leis complementarias, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2007, do 16 de novembro.

– O Real decreto 434/2004, do 12 de marzo, polo que se crea a Comisión interministerial para o estudo dos asuntos con transcendencia orzamentaria para o equilibrio financeiro do Sistema nacional de saúde ou implicacións económicas significativas.

– O Real decreto 1116/2006, do 2 de outubro, polo que se determina a composición e estrutura do Grupo Interministerial para o Plan Nacional sobre Drogas.

– A Orde do 24 de novembro de 1998 pola que se regulan as funcións, composición e estrutura do Consello Asesor do Observatorio Español da Droga e as Toxicomanías.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 7/1988, do 5 de abril, de funcionamento do Tribunal de Contas.*

Modifícase o número 2 da disposición adicional cuarta da Lei 7/1988, do 5 de abril, de funcionamento do Tribunal de Contas, coa seguinte redacción:

«2. Ademais dos requisitos xerais establecidos na lexislación xeral da función pública, para o ingreso no corpo superior de letrados do Tribunal de Contas exixírase estar en posesión do título de licenciado en dereito ou título de grao en dereito que o substitúa.

Poderán acceder ao corpo superior de auditores do propio tribunal os que estean en posesión do título de doutor, licenciado, enxeñeiro e arquitecto. Igualmente poderán acceder a ese corpo os que se encontren en posesión do título de grao ou o que, se for o caso, se poida establecer para o acceso a corpos ou escalas clasificados no subgrupo A1.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.*

Modifícase o número 1 da disposición adicional décima da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, que queda redactado como segue:

«1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, o Consello de Seguranza Nuclear, as universidades non transferidas, a Axencia Española de Protección de Datos, o Consorcio da Zona Especial Canaria, a Comisión Nacional dos Mercados e a Competencia, o Consello de Transparencia e Bo Goberno, o Museo Nacional do Prado e o Museo Nacional Centro de Arte Raíña Sofía rexeranse pola súa lexislación específica, e supletoriamente, por esta lei.

O Goberno e a Administración xeral do Estado exercerán respecto de tales organismos as facultades que a normativa de cada un deles lles asigne, se for o caso, con estrito respecto aos seus correspondentes ámbitos de autonomía.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario.*

Un. Modifícase o artigo 77, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 77. *Actualización.*

1. A modificación ou actualización das contías resultantes do establecido nos artigos 74 e 75 deberá ser elaborada polo administrador de infraestruturas ferroviarias, xunto coa correspondente memoria económico-financeira sobre o custo ou valor do recurso ou actividade de que se trate e a xustificación da contía proposta, a cal deberá axustarse ao establecido no artigo 20.1 da Lei 8/1989, do 13 de abril, de taxas e prezos públicos.

Esta modificación será sometida á consulta das empresas ferroviarias e ao informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, e establecerá os

valores concretos dos parámetros dos canons, particularizando, se for o caso, en cada liña, elemento da rede ou períodos de aplicación.

2. Sen prexuízo das facultades que corresponden á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, os valores así obtidos remitiranse ao Ministerio de Fomento para a súa inclusión nos anteproxectos das leis de orzamentos xerais do Estado.»

Dous. Modifícase a letra j) do número 1 do artigo 81, que queda redactada da seguinte forma:

«j) O desenvolvemento do marco xeral de canons e do sistema de incentivos que aplicará o administrador de infraestruturas ferroviarias.»

Disposición derradeira cuarta. *Títulos competenciais.*

Esta lei dítase ao abeiro dos seguintes títulos competenciais do Estado:

– O disposto na sección 2.ª do capítulo II, relativa aos consorcios, ten carácter básico e dítase ao abeiro do artigo 149.1.18.^a da Constitución, que establece a competencia do Estado para determinar as bases do réxime xurídico das administracións públicas.

– Os artigos 24 e 25 e a disposición derradeira segunda dítanse ao abeiro do artigo 149.1.18.^a da Constitución, que atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de bases do réxime xurídico das administracións públicas e en materia de procedemento administrativo común.

– O artigo 26 e o artigo 27 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.14.^a da Constitución, que atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de facenda xeral e débeda do Estado.

– O artigo 28 e a disposición adicional décimo segunda (permiso por asuntos particulares), teñen carácter básico e dítanse ao abeiro do artigo 149.1.18.^a da Constitución, que establece a competencia do Estado para determinar as bases do réxime estatutario dos funcionarios públicos.

– O artigo 29 dítase ao abeiro do artigo 149.1.4.^a da Constitución, que atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de defensa e forzas armadas.

– A disposición derradeira terceira dítase ao abeiro do artigo 149.1.21.^a da Constitución, que establece a competencia sobre ferrocarrís e transportes terrestres que transcorran polo territorio de máis dunha comunidade autónoma e réxime xeral de comunicacións.

– O anexo dítase ao abeiro do artigo 149.1.18.^a, sobre lexislación básica sobre contratos e concesións administrativas.

Disposición derradeira quinta. *Habilitación para o desenvolvemento regulamentario.*

O Goberno e os ministros afectados poderán ditar as normas regulamentarias necesarias para o desenvolvemento e aplicación desta lei.

O Goberno, mediante real decreto, desenvolverá as previsións establecidas no artigo 25 desta lei.

Disposición derradeira sexta. *Estatuto da Obra Pía dos Santos Lugares.*

O Goberno, mediante real decreto, aprobará o estatuto da Obra Pía dos Santos Lugares, por iniciativa do titular do Ministerio de Asuntos Exteriores e Cooperación e por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas, a fin de adaptar o réxime do organismo ao disposto nesta lei.

En canto non se aprobe o estatuto da Obra Pía dos Santos Lugares, os órganos previstos na Lei do 3 de xuño de 1940 continuarán a exercer as súas funcións.

O estatuto terá o contido previsto no artigo 62 punto primeiro da Lei 6/1997, do 14 de abril.

Disposición derradeira sétima. *Transposición da Directiva de eficiencia enerxética.*

Mediante a disposición adicional décimo terceira desta lei incorpórase ao ordenamento xurídico interno o artigo 6 da Directiva 2012/27/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2012, relativa á eficiencia enerxética, pola que se modifican as directivas 2009/125/CE e 2010/30/UE e se derrogan as directivas 2004/8/CE e 2006/32/CE.

Disposición derradeira oitava. *Modificación da Lei 53/2002, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.*

Modifícase o artigo 28 da Lei 53/2002, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, nos seguintes termos:

«Artigo 28. *Taxa por homologación, equivalencia a titulación e a nivel académico, e validación de títulos e estudos estranxeiros.*

Un. Creación da taxa.

Créase a taxa por homologación, equivalencia a titulación e a nivel académico, e validación de títulos e estudos estranxeiros, que se rexerá pola presente lei e polas demais fontes normativas que para as taxas se establecen no artigo 9 da Lei 8/1989, do 13 de abril, de taxas e prezos públicos.

Dous. Feito imponible.

Constitúe o feito imponible da taxa a iniciación, por solicitude do interesado, dun expediente de homologación ou de equivalencia a titulación e a nivel académico de títulos estranxeiros de educación superior, ou ben dun expediente de homologación ou validación de títulos ou estudos estranxeiros de educación non universitaria.

Tres. Devindicación.

A devindicación da taxa producirase no momento da presentación da solicitude de homologación, equivalencia a titulación e a nivel académico ou validación. A xustificación do aboamento da taxa será requisito necesario para a tramitación do expediente.

Catro. Suxeito pasivo.

Serán suxeitos pasivos da taxa as persoas físicas que soliciten a homologación, equivalencia a titulación e a nivel académico ou validación de títulos ou estudos estranxeiros.

Cinco. Contía.

1. As contías da taxa serán as seguintes:

	Euros
a) Solicitude de homologación co título español de doutor	118
b) Solicitude de homologación cun título español universitario de licenciado, enxeñeiro ou arquitecto	80
c) Solicitude de homologación cun título español universitario de diplomado, enxeñeiro técnico ou arquitecto técnico	40
d) Solicitude de homologación co título superior de música, danza ou arte dramática	80

	Euros
e) Solicitud de homologación co título español de bacharel, técnico superior de formación profesional, técnico superior de artes plásticas e deseño, técnico deportivo superior ou título profesional de música ou danza	40
f) Solicitud de homologación co título español de técnico de formación profesional, técnico de artes plásticas e deseño, ou técnico deportivo	40
g) Solicitud de homologación co título español de conservación e restauración de bens culturais	40
h) Solicitud de homologación co certificado de aptitude das escolas oficiais de Idiomas	40
i) Solicitud de validación por cursos ou módulos de ensinanzas españolas de nivel non universitario	20
j) Solicitud de homologación cun título español universitario de grao ou máster	160
k) Solicitud de equivalencia coa titulación e co nivel académico	160

2. Cando se trate de títulos ou estudos non mencionados expresamente nas alíneas anteriores, aplicarase a contía correspondente ao título ou estudos equivalentes polos seus efectos ou nivel académico.

Seis. Exencións.

Non se devindicará taxa ningunha pola solicitud de homologación co título español de graduado en educación secundaria nin pola solicitud de homologación de títulos de especialidades en Ciencias da Saúde.

Sete. Xestión e recadación.

1. O pagamento da taxa realizarase mediante ingreso en efectivo en entidade de depósito autorizada polo Ministerio de Facenda e Administracións Públicas e seralle aplicable o disposto no Regulamento xeral de recadación, aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo.

2. Non obstante, naqueles países de residencia dos solicitantes en que non exista entidade de depósito autorizada, o ingreso verificarse mediante o seu ingreso en contas restrinxidas de recadación abertas en entidades de depósito para este fin.

3. A xestión da taxa levarana a cabo os servizos competentes do Ministerio de Educación, Cultura e Deporte.»

Disposición derradeira novena. *Modificación da Lei 14/2000, de 29 decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.*

Modifícase o anexo II da disposición adicional vixésimo novena da Lei 14/2000, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, nos seguintes termos:

«Procedemento	Norma reguladora	Artigo
Os procedementos de expedición, renovación, revalidación, homologación, validación, recoñecemento, correspondencia e equivalencia a titulación e a nivel académico de títulos, diplomas, disciplinas, licenzas e certificados académicos ou profesionais.		

(resto igual).»

Disposición derradeira décima. *Modificación da Lei 15/1997, do 25 de abril, sobre habilitación de novas formas de xestión do Sistema nacional de saúde.*

Modifícase a Lei 15/1997, do 25 de abril, sobre habilitación de novas formas de xestión do Sistema nacional de saúde, para incluír unha nova disposición adicional única, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional única. *Réxime xurídico dos consorcios sanitarios.*

1. Os consorcios sanitarios cuxo obxecto principal sexa a prestación de servizos do Sistema nacional de saúde están adscritos á Administración sanitaria responsable da xestión destes servizos no seu ámbito territorial de actuación e o seu réxime xurídico é o establecido nesta disposición e, subsidiariamente, naquilo non regulado nesta lei, a normativa que regula con carácter xeral o resto de consorcios administrativos.

2. Os consorcios sanitarios están suxeitos ao réxime de elaboración de orzamentos, contabilidade e control da Administración sanitaria a que estean adscritos, sen prexuízo da súa suxeición ao previsto na Lei orgánica 2/2012, do 27 de abril, de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira. En todo caso, levarase a cabo unha auditoría das contas anuais que será responsabilidade do órgano de control da Administración sanitaria a que estea adscrito o consorcio.

3. O persoal ao servizo dos consorcios sanitarios poderá ser funcionario, estatutario ou laboral procedente das administracións participantes ou laboral en caso de ser contratado directamente polo consorcio. O persoal laboral contratado directamente polos consorcios sanitarios adscritos a unha mesma Administración someterase ao mesmo réxime. O réxime xurídico do persoal do consorcio será o que corresponda de acordo coa súa natureza e procedencia.»

Disposición derradeira décimo primeira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

A nova redacción do número 4 do artigo 32 da Lei 10/1990, do 15 de outubro, do deporte, entrará en vigor o 1 de xullo de 2015.

A nova redacción do artigo 112 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, entrará en vigor o 1 de xuño de 2015.

Por tanto, mando a todos os españois, particulares e autoridades que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 16 de setembro de 2014.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY

ANEXO

Requisitos de eficiencia enerxética para a adquisición de bens, servizos e edificios polas administracións públicas centrais

As administracións a que se refire a disposición adicional décimo terceira desta lei que adquiren bens, servizos ou edificios, na medida en que esta adquisición se axuste á rendibilidade, á viabilidade económica, á sustentabilidade nun senso amplo, á idoneidade técnica, así como a unha competencia suficiente, deberán actuar dos seguintes modos:

a) Cando un produto estea cuberto por un acto delegado adoptado en virtude da Directiva 2010/30/UE ou da Directiva da Comisión pola que se aplica a Directiva 2010/30/UE, adquirir só os produtos que cumpran os criterios de pertenza á clase de eficiencia enerxética máis alta posible, tendo en conta a necesidade de garantir unha competencia suficiente.

b) Cando un produto non cuberto pola alínea a) estea cuberto por unha medida de execución adoptada, despois da entrada en vigor da Directiva 2012/27/UE, consoante a Directiva 2009/125/CE, adquirir só produtos que cumpran os niveis de eficiencia enerxética especificados na dita medida de execución.

c) Adquirir produtos de equipamento ofimático cubertos pola Decisión 2006/1005/CE do Consello, do 18 de decembro de 2006, relativa á celebración do Acordo entre o Goberno dos Estados Unidos de América e a Comunidade Europea sobre a coordinación dos programas de etiquetaxe da oficina enerxética para os equipamentos ofimáticos que cumpran requisitos de eficiencia enerxética non menos exixentes que os indicados no anexo C do Acordo adxunto á citada decisión.

d) Adquirir só pneumáticos que cumpran o criterio de teren, en termos de consumo de carburante, a clase de eficiencia enerxética máis alta definida no Regulamento (CE) n.º 1222/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2009, sobre a etiquetaxe dos pneumáticos en relación coa eficiencia en termos de consumo de carburante e outros parámetros esenciais. Este requisito non impedirá que as administracións públicas a que se refire esta disposición adquiren pneumáticos das clases máis altas de adherencia en superficie mollada ou de ruído de rodadura externa, cando isto estea xustificado por razóns de seguranza ou saúde pública.

e) Exixir nas súas licitacións para adxudicar contratos de servizos que os prestadores do servizo utilicen, para os fins dese servizo, só produtos que cumpran os requisitos indicados nas alíneas a) a d) ao prestaren o servizo en cuestión. Este requisito unicamente se aplicará aos novos produtos adquiridos parcial ou totalmente polo prestador de servizos para os fins dese servizo.

f) Adquirir só edificios ou subscribir novos contratos de arrendamento que cumpran os requisitos mínimos de eficiencia enerxética, fixados en cada momento pola normativa interna, de acordo co previsto nos artigos 4 e 5 da Directiva 2010/31/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 19 de maio de 2010, relativa á eficiencia enerxética dos edificios.

En canto non se modifique a regulación vixente que nesta materia inclúe o Código técnico da edificación, aprobado polo Real decreto 314/2006, do 17 de marzo, e as súas modificacións posteriores, a cualificación exixible aos edificios de uso administrativo a que se refire este anexo será:

- Clase C para o indicador de demanda enerxética de calefacción.
- Clase C para o indicador de demanda enerxética de refrixeración.
- Clase C para o indicador de consumo de enerxía primaria non renovable.

Para estes efectos o rendemento enerxético dun edificio acreditarase mediante os certificados de eficiencia enerxética, regulados no Real decreto 235/2013, do 5 de abril, polo que se aproba o procedemento básico para a certificación da eficiencia enerxética dos edificios.

Non resultará de aplicación o disposto nos parágrafos precedentes cando a finalidade da adquisición ou arrendamento sexa:

- A renovación en profundidade ou a demolición do edificio.
- A devolución do edificio ao tráfico xurídico sen ser ocupado polas administracións públicas a que se refire o presente anexo.
- A preservación como edificio protexido oficialmente ou como parte dun contorno declarado protexido oficialmente, ou por razóns do seu particular valor arquitectónico ou histórico.